

TRESORS BIBLIOGRÀFICS A LA BIBLIOTECA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Exposició amb motiu del XXIIè Congrés de l'Associació Internacional de Bibliòfils
Barcelona, 16-26 de setembre del 2001

Conferència: La Biblioteca de la Universitat de Barcelona, hereva de diversos bibliòfils

Exposició:

- I. El món clàssic i religió
- II. La terra, el cel i la medicina
- III. La ciència i l'art
- IV. El goig de viure
- V. Les belles arts

UB BUB RESERVA

LA BIBLIOTECA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA, HEREVA DE DIVERSOS BIBLIÒFILS

Ens trobem reunits a la Universitat de Barcelona, que acull amb goig la docta assemblea del Congrés Internacional de Bibliofília i li presenta una mostra de les riqueses bibliòfiles i bibliogràfiques que reuneix en el seu si. La bibliofília pot semblar als ulls profans un col·leccionisme de persones amb possibles. Però sabem de sobres que és molt més. El col·leccionista simplement recull el més possible del que li fa goig de conservar. El bibliòfil no es limita de cap manera a aplegar llibres en nombre. En busca la qualitat, la que li ve del text, o de l'autor, o de les il·lustracions que pot dur o també de la riquesa i l'art de la relligadura. Com s'ha dit, la bibliofília és fruit del refinament cultural.

Una biblioteca, i menys una d'universitària, no és de per si una entitat bibliòfila. Si ho ha esdevingut ha estat quasi sempre per raons col·laterals. La de la Universitat de Barcelona, per exemple, posseeix un grapat considerable d'obres que farien les delícies de molts bibliòfils. En gran part li han arribat fruit del treball d'amants dels llibres que per evitar que a la seva mort les seves col·leccions es desmembressin les havien donat en vida a biblioteques conventuals barcelonines, molt sovint amb dues condicions. Que el convent no desmembrés la col·lecció i que la guardés no exclusivament per ús dels membres del convent, sinó que la posés al servei dels estudiosos. Els convents ho compliren de manera que fins a l'hora de la supressió dels convents el 1835, les úniques biblioteques públiques de Barcelona eren biblioteques conventuals. En ser suprimits els convents, a conseqüència de les lleis desamortitzadores, els seus béns anaren a parar a mans de l'Estat, que diposità les biblioteques conventuals de la ciutat a la biblioteca de la universitat. Per això podem afirmar que la biblioteca de la Universitat de Barcelona és l'hereva de diversos bibliòfils, sobretot de l'època de l'humanisme, del renaixement i del barroc.

Els llibres presentats a l'exposició en són una mostra. Hi trobem des de llibres que pertanyien a famílies reials, volums prominents de diversos personatges de l'humanisme català, com els canonges Josep Jeroni Besora i Manuel de Montsuar, tots dos presidents de la Generalitat de Catalunya pel braç eclesiàstic, el bisbe i cardenal Jeroni Margarit, l'arxiver reial Pere Miquel Carbonell, o el dominicà P. Tomàs Ripoll.

L'exposició l'hem estructurada en cinc seccions: El món clàssic i religió, La terra, el cel i la medicina, La ciència i l'art, El goig de viure i Les belles arts.

I. El món clàssic i religió

A la primera secció del món clàssic i religió hi presentem dues obres de Ciceró, una manuscrita i l'altra incunable. El manuscrit, amb una perfecta lletra humanística de finals del segle XIV, conté els tres llibres del *De officiis*, el *De paradoxis* i el *De somno Scipionis* (o sisè llibre del *De Republica*). Cada un dels tres llibres del *De officiis* i el principi de les altres dues obres estan ricament ornats amb una gran caplletra-orla amb representacions de putti, animals i ocells; completa l'embelliment del volum una munió de petites caplletres daurades ornamentades amb blau i vermell. L'enquadernació, contemporània, és de pell fosca amb ornamentació d'estil mudèjar i amb restes de decoració d'oripell. La biblioteca conventual d'on prové és la del convent de sant Josep dels carmelitans descalços de Barcelona, la més rica en manuscrits de les de Barcelona i probablement era del fons del canonge Besora. Josep Jeroni Besora, natural de Barcelona i canonge de Lleida, humanista i bibliòfil, fou diputat i president de la Generalitat de Catalunya pel braç eclesiàstic l'any 1656. Home d'una vasta cultura, molt relacionat amb el món cultural de l'època i gran bibliòfil. En vida llegà la seva biblioteca, que constava de 5567 llibres, entre manuscrits i impresos, a la biblioteca del convent de Sant Josep amb la condició que fos pública.

L'altre Ciceró és una de les joies més preuades de la biblioteca. Es tracta del primer incunable sortit de les premses italianes. Els impressors alemanys Conrad Sweynheim i Arnold Pannartz abans d'establir-se a Roma, i probablement per tenir més prestigi en presentar-s'hi, passaren una temporada mostrant el nou invent de la impremta al monestir benedictí de Subiaco, al Lazio, que en aquell moment comptava amb una nombrosa colònia de monjos alemanys. Hi imprimiren diverses obres. Sabem que el 29 d'octubre de 1465 hi imprimiren un Lactanci. En canvi no se

sap la data d'impressió del *De oratore*, però consta documentalment que Carlo Fumagalli, al segle XIX, comprà un exemplar del *De oratore* que duia una nota manuscrita a la darrera pàgina on constava que l'erudit Antonio Tridentone l'havia corregit el dia 30 de setembre de 1465, cosa que indica que un mes abans de la impressió del Lactanci ja estava imprès el *De Oratore*, que passa a ser així el primer llibre sortit de la impremta de Subiaco i, per tant, d'Itàlia. Aquest exemplar de Fumagalli amb la nota de la correcció va ser comprat després pel Gewerbemuseum de Leipzig i destruït per un bombardeig durant la segona guerra mundial. El *De Oratore* de Subiaco és imprès amb el mateix tipus de lletra que hem trobat en el Ciceró manuscrit, però ara fos en tipus mòbils. La impressió és feta sobre un paper de qualitat excel·lent i amb una caixa que deixa uns amplis marges que donen una gran bellesa al conjunt. Prové del convent de Sant Josep de Barcelona i possiblement del fons del canonge Besora. De Sèneca en presentem unes *Opera Philosophica* impreses a Nàpols el 1475. És un incunable dels primitius, però el mostrem per unes raons extrínseques. Havia pertangut a un altre bibliòfil barceloní, l'historiador i arxiver reial Pere Miquel Carbonell, home de gran cultura i, com a bon arxiver, d'una bella cal·ligrafia, palesa en tots els seus llibres. Aquest incunable n'és un exemple. Al principi conté manuscrita de la mà de Carbonell una carta de dedicació d'aquest exemplar a fra Francesc Segarra del convent de framenors de Barcelona datada l'any 1486. Al final del volum, en unes notes que s'acostumen a trobar en els llibres de Carbonell, consta el nom del llibreter que li vengué, que n'ha pagat el preu i que, en aquest cas concret, el cost del llibre fou menor que el que gastà en relligar-lo i ornamentar-lo. Al primer full hi ha una bella caplletra i el seu escut d'armes. En una nota al final del volum, escrita vint-i-cinc anys després, diu que l'ha trobat "deturpatum et male tractatum in aliquibus eius partibus" i es proposa de reparar-lo.

Un altre clàssic és el *Virgili* imprès a Venècia el 1470. És la tercera edició incunable d'aquest autor i la primera que duu data d'impressió. Arribà a la biblioteca per donació del jurista Pere Joan Finestres i de Monsalvo, catedràtic de la Universitat de Cervera, de l'època de la Il·lustració. No sabem com va arribar a les seves mans, però l'escut d'armes amb el toisó d'or que figura en les dues orles conservades demostra que havia estat possessió de Felip I, el Bell, de Castella, com a comte de Charolais, abans de casar-se amb Joana la Boja, filla dels Reis Catòlics, o, menys versemblantment del seu pare l'emperador Maximilià I d'Àustria després de casar-se amb Maria de Borgonya i abans de cenyir la corona imperial, època en què comparteix l'escut nobiliari amb el del seu fill. Es tracta d'un exemplar de luxe imprès en bella lletra romana sobre pergamí (part de l'edició es feu en paper). La portada i els folis corresponents al principi de les *Èglogues* i a cada un dels quatre llibres de les *Geòrgiques* i els dotze de l'*Eneida*, tenien orles envoltant el text. De totes elles només se'n conserven les que corresponen al quart i al novè llibre de l'*Eneida*. Esparses per tot el volum hi ha una munió de petites caplletres i petites ornamentacions.

És curiosa la història de dos altres manuscrits presentats en aquesta mateixa secció. Un és el *De evangelica preparatione* d'Eusebi de Cesarea traduït per Jordi de Trebisonda i l'altre les *Cronicae* de Sozomè de Pistoia. La història els ha reunit de nou a la nostra biblioteca provinents de dos convents diferents de Barcelona i que havien format part de la biblioteca de l'eclesiàstic, humanista, polític i bibliòfil bisbe de Girona, cardenal Joan Margarit i de Pau, persona estretament vinculada amb l'humanisme italià. Els havia comprat al llibreter florentí Vespasiano da Bisticci, anomenat en el seu temps "princeps omnium librorum", proveïdor entre altres dels Medici, dels Este, d'Alfons el Magnànim, de Maties Corví, etc. La impremta el va agafar desprevingut i no va saber pair el nou descobriment, de manera que abandonà el seu negoci florentí, es retirà i es dedicà a escriure les vides dels personatges que havia conegut al llarg de la seva vida, entre ells la del cardenal Margarit. Margarit va fer adornar els seus manuscrits, aquests dos en concret, amb el seu escut d'armes dins unes belles orles que emmarquen tot el primer foli, la del Sozomè molt més bella i acurada. La biblioteca de la universitat conserva dos altres manuscrits i dos més de probables provinents de la del cardenal Margarit que a la seva mort fou dispersada i venuda en subhasta i que li han arribat per diversos conductes. L'Eusebi prové del convent de caputxins de Barcelona i el Sozomè del de Sant Josep i del canonge Besora. Una nota del mateix canonge conservada en el manuscrit el relaciona amb l'Eusebi que havia vist a la biblioteca dels caputxins.

Del món pròpiament religiós en presentem dos exemplars. Un *bell diurnal* del segle XV amb l'ornamentació típica dels llibres d'hores, escrit sobre pergamí amb lletra gòtica. Les orles i miniatures, segons Bohigas, semblen del cercle de pintors influïts per Bernat Martorell. Les orles

hi són en gran nombre amb profusió de representacions molt interessants del bestiar medieval i d'altres figures amb molta varietat de color. Quant a la procedència només se sap que ve del convent dels carmelites descalços i és probable que formés part del llegat del canonge Besora.

L'altre i darrer volum d'aquesta secció és un magnífic exemplar de la rara edició incunable del *Breviari* de Lleida. És el primer llibre sortit de la impremta d'aquesta ciutat. Està imprès sobre pergami i té les lletres capitals manuscrites alternant el vermell i el blau. Al full del principi del breviari, i al començ de cada una de les quatre parts hi ha una gran lletra capital amb or, blau i vermell. L'escut d'armes, que trobem en un parell de folis, ens diu que era propietat del canonge i polític Manuel de Montsuar que fou el principal impulsor de l'establiment de la impremta a la ciutat de Lleida. Montsuar havia estat president de la Generalitat de Catalunya durant el trienni 1461-1463. De Montsuar degué passar a mans del canonge Besora i d'ell al convent de Sant Josep de Barcelona.

II. La terra, el cel i la medicina

Comença la segona secció de l'exposició amb la *Crònica* del Rei Jaume I de Catalunya-Aragó, que brilla amb llum pròpia tant pel contingut del manuscrit i el seu significat, com per la història del volum en concret. És la crònica autobiogràfica del rei. S'hi diferencien clarament dues parts. La primera, d'un llenguatge molt viu, narrat en primera persona, dictada probablement pel mateix rei als amanesers de palau. A la segona part la narració és en tercera persona i és possiblement una reelaboració de la història a partir de les cròniques existents a l'arxiu reial. L'exemplar original és perdut i aquest n'és la còpia que en podríem dir oficial. Està datada al monestir de Poblet el 17 de setembre de 1343, escrita per Celestí Destorrents. Hi ha 13 caplletres inicials amb la figura del rei en diverses posicions que donen origen a orles que ornamenten la pàgina i al f. 27 hi ha una miniatura amb la representació d'un banquet durant el qual es decidí la conquesta de Mallorca. Formava part de la biblioteca del canonge Besora que llegà al convent dels carmelitans descalços de Barcelona.

A la mateixa secció hi trobem dues obres interessants per l'heràldica. Una és una història del *concili de Constança*, impresa a Augsburg el 1536, profusament il·lustrada amb xilografies que representen personatges i fets del concili i els escuts nobiliaris de tots els participants. També formava part de la biblioteca del convent de Sant Josep. L'altra, és obra de l'arxiver de la catedral de Barcelona i historiador Francesc Tarafa. És una anomenada *Crònica dels cavallers catalans* amb la reproducció acolorida dels seus escuts d'armes. Prové de la biblioteca dels dominicans de Barcelona.

Les mostres de l'apartat de geografia són tres obres de capital importància: El bellíssim exemplar de l'*Astronomicum Caesareum*, de Peter Bennewitz, conegut per la llatinització del seu nom com a Petrus Apianus/Pere Apià, matemàtic, geògraf i astrònom. Aquesta obra ha estat considerada com a l'imprès més espectacular del segle XVI. És una de les obres cimeres de la impremta per la bellesa i la riquesa de l'ornamentació, per les esferes movibles, pels instruments científics que hi ha representats i pel colorit dels gravats, tot fet al mateix taller d'impressió propi de l'autor. Aquesta obra fa honor tant a la investigació com a la tipografia. El resultat és un exemplar perfecte. Tot el volum combina text i imatge amb jocs de formes i de colors. Apià alhora que hi presenta els instruments que ell mateix havia fet per a les seves investigacions hi explica la manera de construir-los. Gran part de l'obra està consagrada a l'astrologia, a la qual es dedicaven normalment els astrònoms del segle XVI. L'edició va ser costejada per l'emperador Carles V, de qui Pere Apià era l'astrònom i l'astròleg oficial. Prové del convent de santa Caterina dels frares dominicans de Barcelona, i probablement de la biblioteca de fr. Tomàs Ripoll, que fou superior general de l'orde durant llarg temps. Als 92 anys morí a Roma, on havia format una gran biblioteca d'uns 22.000 volums, aplegant nombroses edicions sortides dels grans centres europeus d'impressió durant els segles xvii i xviii, i que en morir llegà al seu convent de Santa Caterina de Barcelona. No cal insistir en la importància dels geògrafs Mercator i Blaeu. Del primer en presentem un exemplar extraordinari del seu *Atlas* bellament il·luminat. En aquesta edició de Mercator es publicà per primera vegada el mapa del Pol Nord representat en forma de quatre illes d'acord amb la relació del monjo anglès del segle XIV Nicolau de Lynn. Prové del convent de Santa Caterina i del fons de fr. Tomàs Ripoll. També està il·luminat i prové de Santa Caterina, el volum I de l'edició castellana de l'*Atlas Maior* de Blaeu. Aquesta edició mai no va ser completada, en part a conseqüència de l'incendi que arrasà la gran impremta de Blaeu la nit del

22 al 23 de febrer de 1672, que malmeté la majoria de les planxes.

De les dues obres de medicina presentades i també bellament acolorides, una és el clàssic de l'herborística medicinal *Hortus sanitatis* en la seva traducció alemanya. No conserva cap senyal de possessió, però tot l'incunable presenta abundants notes marginals en alemany, cosa que indica un antic possessor d'aquesta llengua. L'altra és la cèlebre *Historia stirpium* de Leonhart Fuchs.

Aquesta secció la clou l'obra *Historia de la composició del cuerpo humano* de Juan Valverde de Amusco. Valverde havia estudiat medicina a Pàdua i fou a Roma el metge del cardenal Juan de Toledo.

III. La ciència i l'art

La secció de ciència i art està representada per sis obres provinents algunes amb certesa i les altres probablement, de la biblioteca del dominicà fra Tomàs Ripoll. Hi ha un exemplar de l'*Art de faire le papier* de Joseph-Jerôme Le Français de Lalande. És una bella publicació editada el 1761 que forma part de la sèrie *Description des arts et métiers* de l'Académie des Sciences de París. De l'*Encyclopédie* de Diderot i d'Alembert en presentem el volum 7 de planxes que conté les làmines, entre altres oficis, de la impremta i del gravat. Forma part de la col·lecció sencera de l'*Encyclopédie* que posseeix la biblioteca, bellament enquadernada en pasta espanyola amb ornamentació gofrada i daurada i amb els talls també daurats. Una altra obra presentada és el volum corresponent a l'any 1704 del *Journal des Sçavants* que es publicà entre 1665 i 1928 amb algunes interrupcions. Està enquadernat en pell amb ornamentació que conserva restes de daurat. Els talls estan estergits en vermell i negre.

Unes altres obres d'aquesta secció, d'un estil molt diferent, són un dels volums, el tercer, de l'obra *Le pitture antiche di Ercolano e contorni incise con qualche spiegazione*, imprès a Nàpols el 1762. L'altra és la molt curiosa i valuosa obra de Domenico Fontana *Della trasportatione dell'obelisco Vaticano*, imprès a Roma el 1590. Parla amb tot detall de text i de gravat de l'aixecament, el transport i la col·locació de l'obelisc al centre de la nova plaça de Sant Pere del Vaticà i de les obres fetes a Roma durant el pontificat de Sixt Vè.

Les darreres obres d'aquesta secció són una edició de *I quattro libri dell'architettura* de Palladio i un esplèndid volum de gravats d'Annibale Carracci amb 80 representacions dels oficis populars que a l'època de Carracci es veien pels carrers de Roma. Clou la secció una edició ja expressament de bibliòfil: *El Càntic del Sol* amb gravats i la signatura autògrafa del pintor Joan Miró.

IV. El goig de viure

La secció següent de l'exposició l'hem titulada "El goig de viure". Els llibres de música, de cuina i d'escacs provenen de Santa Caterina. El primer de música és un volum amb dues obres impreses el segle XVI. L'una és el *Libro de música de vihuela intitulado Silva de sirenas* d'Enriquez de Valderrábano. L'altre és un curiós volumet amb les *Contradances* que tingueren lloc a Barcelona durant el ball de disfresses del carnaval de 1768.

Un altre manuscrit important de la nostra biblioteca és el *Llibre de Sent Soví*, cèlebre llibre de receptes de cuina, que figura amb personalitat pròpia al costat dels més antics receptaris medievals europeus de cuina. És la darrera part d'un volum miscel·lani que conté també, a més d'altres tractats, un tractat de falconeria (*Tractat dels aucells de caça*), un de receptes de perfums (*Flors de receptes del tresor de beutat*), i un altre de receptes de pastisseria (*De totes maneres de confits*). D'aquest important manuscrit que conté 220 receptes de cuina, se'n conserva una altra versió més reduïda a la Biblioteca de la Universitat de València que prové del convent dels dominicans d'aquella ciutat.

Un altre important llibre de cuina, aquest ja imprès, és el *Libre de doctrina pera ben servir, de tallar y del art del coch, ço és de qualsevol manera de potages y salses*, de Robert de Nola, cuiner de la cort de Nàpols.

És interessant i rar el petit llibret de Damiano d'Odemira *Libro da imparare a giocare a scachi et de bellitissimi partiti*, imprès a Roma a principis del segle XVI.

De literatura en presentem tres exemples. El primer és un *Cancionero castellano*, manuscrit remarcable de finals del segle XV amb composicions de Juan de Mena, Gómez Manrique, Pedro Guzmán y Alonso de Córdoba. Alguna de les composicions no es coneixen per cap altra manuscrit. Prové del convent de Sant Josep i probablement del canonge Besora.

Un altre testimoni literari, aquest cop imprès, és una composició amb el títol *Tres famosíssimos romances* sobre la batalla de Lepanto. El presentem més que per la importància d'aquest fulletó, pel fet de formar part d'un volum miscel·lani amb un conjunt de 82 composicions en prosa i en vers, dels segles XVI i XVII.

La darrera de les obres literàries és un rar i curiós manuscrit que conté pràcticament la poesia completa en persa, i també les poesies en turc, d'un dels més destacats poetes perses, *Mirzâ Muhammad 'Alî Sâ'ib*. Saib, nascut el 1601 i educat a Esfahan entre els anys 1629 i 1633, va viatjar a l'Índia on fou rebut a la cort del Shah Jahn i va residir a Kabul i a Caixmir. De retorn a Pèrsia, el Shah Abbas II li donà el títol de Rei dels Poetes. Morí el 1677 a Esfahan. Entre la seva poesia, plena d'aforismes i proverbis, destaca el poema èpic que narra una campanya contra Qandahar. El manuscrit està escrit sobre pergamí amb una rica ornamentació daurada i vermella a les dues primeres pàgines. Totes les poesies estan dins de requadres en or. L'enquadernació és en cuir vermell, amb ferros en fred, contemporània del manuscrit. Al colofó hi figura el nom del copista, Mustafà al.Tayyí. No hi ha cap senyal que n'indiqui la procedència, però es probable que provingui del convent dels dominicans de Barcelona on durant el segle XVIII hi havia grans especialistes en llengües orientals.

V. Les belles arts

La darrera de les seccions de l'exposició està dedicada a les belles arts i a un cas concret i curiós de bibliofília. Les primeres obres presentades són mostres d'enquadernació. La primera és la de l'obra de Paolo Giovio, *Elogia virorum bellica virtute illustrium*, impresa a Basilea el 1561. És una relligadura francesa à *la fanfare*, amb ferros aldins que té un medalló central amb la divisa "Patriae et amicis" a la tapa anterior i la data MDLXVIII a la posterior, tot daurat; els talls també són daurats.

Una altra relligadura és de l'obra de Manoel da Anunciação *Annunciações evangelicas em varios assumptos divididas* impresa a Lisboa el 1745. És una enquadernació de marroquí vermell amb doble enquadrament i centre profusament decorat amb motius vegetals.

La darrera de les enquadernacions que presentem és la relligadura del manuscrit que conté la *butlla del Papa Climent XII* confirmant l'erecció i els privilegis concedits pel rei Felip V a la Universitat de Cervera. És una relligadura de l'any 1730, barroca, de vellut carmesí sobre posts amb cantoneres i ornamentació de plata; al centre de la tapa anterior hi ha l'escut del papa Climent XII i a la posterior, el del rei Felip V, ambdós repujats en plata.

Els dos darrers volums de la secció tenen una relació directa amb la bibliofília. El primer és una edició del *De rerum natura* de Lucreci, editat per Syvert Haverkamp i imprès a Leiden per Jan Wandelaar. És la primera edició numerada de la història. Se'n tiraren només 820 exemplars i amb la intenció de no reeditar-lo, per tal de mantenir-ne el valor, tal com afirmen en una nota al final del primer volum l'editor i l'impressor. El nostre exemplar és el número 414 i porta les signatures autògrafes de l'editor literari Haverkamp i de l'impressor Wandelaar. Prové del convent de Santa Caterina de Barcelona.

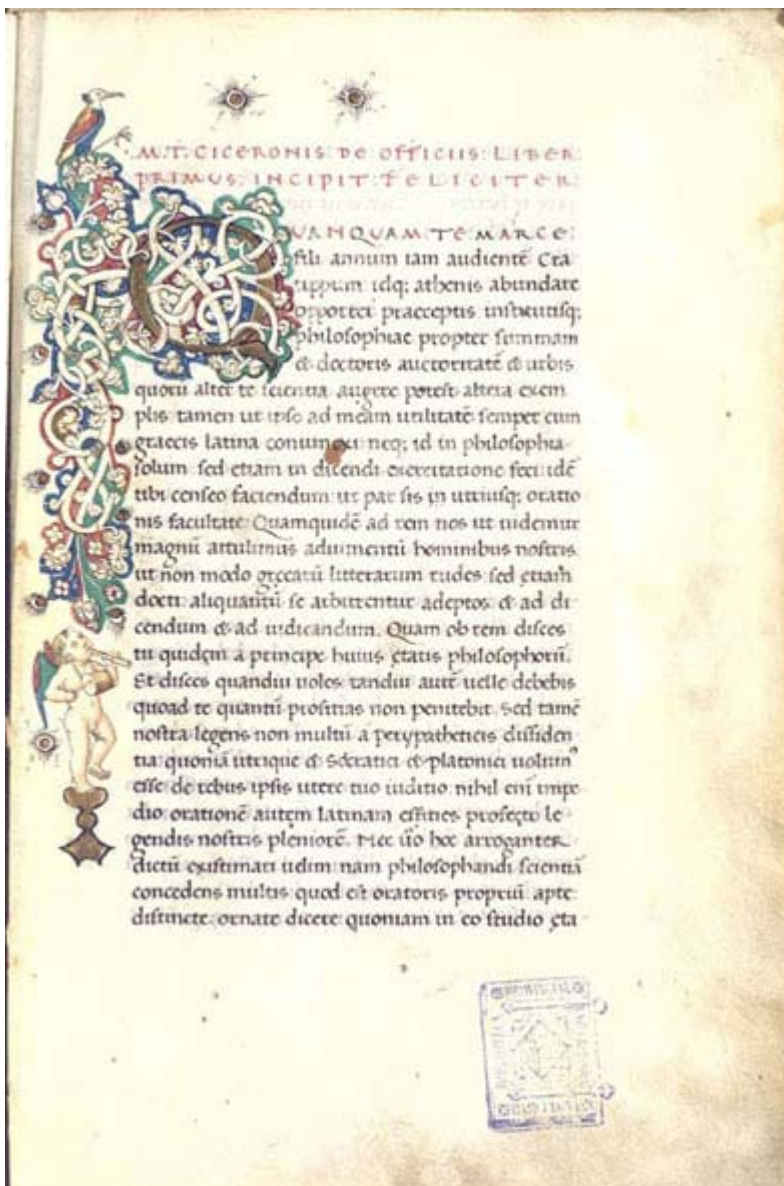
L'altre exemplar de bibliofília és l'obra en tres volums del bibliògraf Pere Bohigas *La ilustración y la decoración del libro manuscrito en Cataluña*, editada per l'Associació de Bibliòfils de Barcelona els anys 1959, 1965 i 1967.

Clou l'exposició un exemplar de la important col·lecció de gravats i estampes de la Biblioteca de la Universitat. Molts dels gravats de la col·lecció provenen d'una donació de duplicats de la

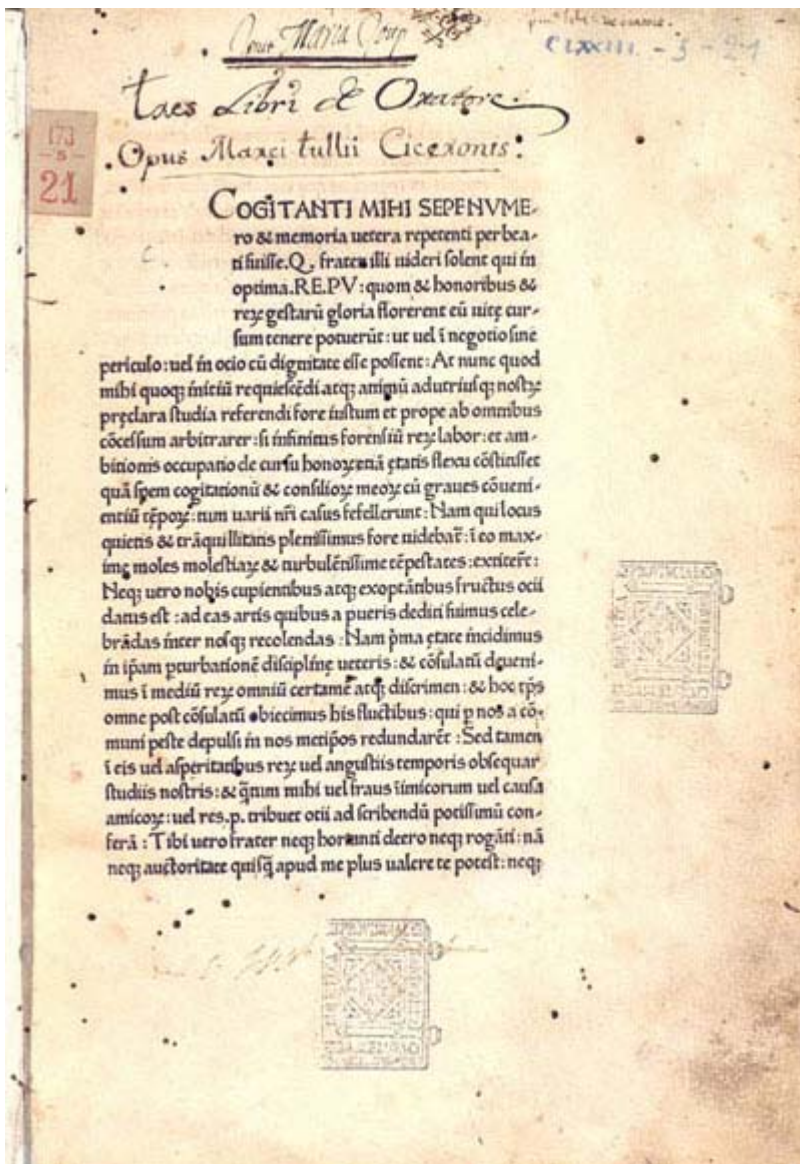
Biblioteca Nacional de Madrid. El que presentem és un gravat de l'arquitecte i gravador Giambattista Piranesi, *Villa Panfilii fuori di porta S. Pancrazio*, que forma part de la col·lecció de *Vedute di Roma*, publicada des del 1746. Aquest gravat no porta el segell de la Biblioteca Nacional i això, junt amb el fet de ser un gravat italià, fa pensar en la possibilitat que provingui dels fons de fr. Tomàs Ripoll que sabem que donà també gravats.

Conferència a càrrec de Jordi Torra, responsable de l'àrea de Reserva de la BUB

Marc Tul·li Ciceró. *De officiis. De paradoxis. De somno Scipionis.* Segle XIV.
07 Ms. 358



Marc Tul·li Ciceró. *De oratore*. Subiaco : C. Sweynheym i A. Pannartz, 1465.
 07 Inc. 485



Luci Anneu Sèneca. *Opera philosophica*. Nàpols : M. Moravus, 1475.

07 Inc. 4-Inc. 5



Publi Virgili Maró. *Opera*. Venècia : V. de Spira, 1470.
 07 Inc. 715



Eusebi de Cesarea. *De evangelica preparatione*. Segle XV.
07 Ms. 582



Hermias Sozomenus. *Cronicae*. Segle XV.
07 Ms. 758



Diurnale. Segle XV.
07 Ms. 760



Breviarium Ilerdense. Lleida : H. Botel, 1479.
07 Inc. 582



Jaume I, rei de Catalunya-Aragó. *Crònica o llibre dels fets*. Segle XIV.

07 Ms. 1



Ulrich Richental. *Das Concilium, so zu Constantz gehalten ist worden des jars ... MCCCCXIII Jar, Mit allen handlungen in Geystlichen vnd weltlichen sachen Auch was dis mals für Bapst, Kayser, Königsampt ben botschafften oder Legationen der Königreychen, Landen vnd Stetten die zu Costantz erschinen seind mit iren Wappen, Contrafect vnd mit andern schönen figuren vnd gemäl durchaus gezieret.* Augsburg : H. Steyner, 1536

07 B-41/2/9

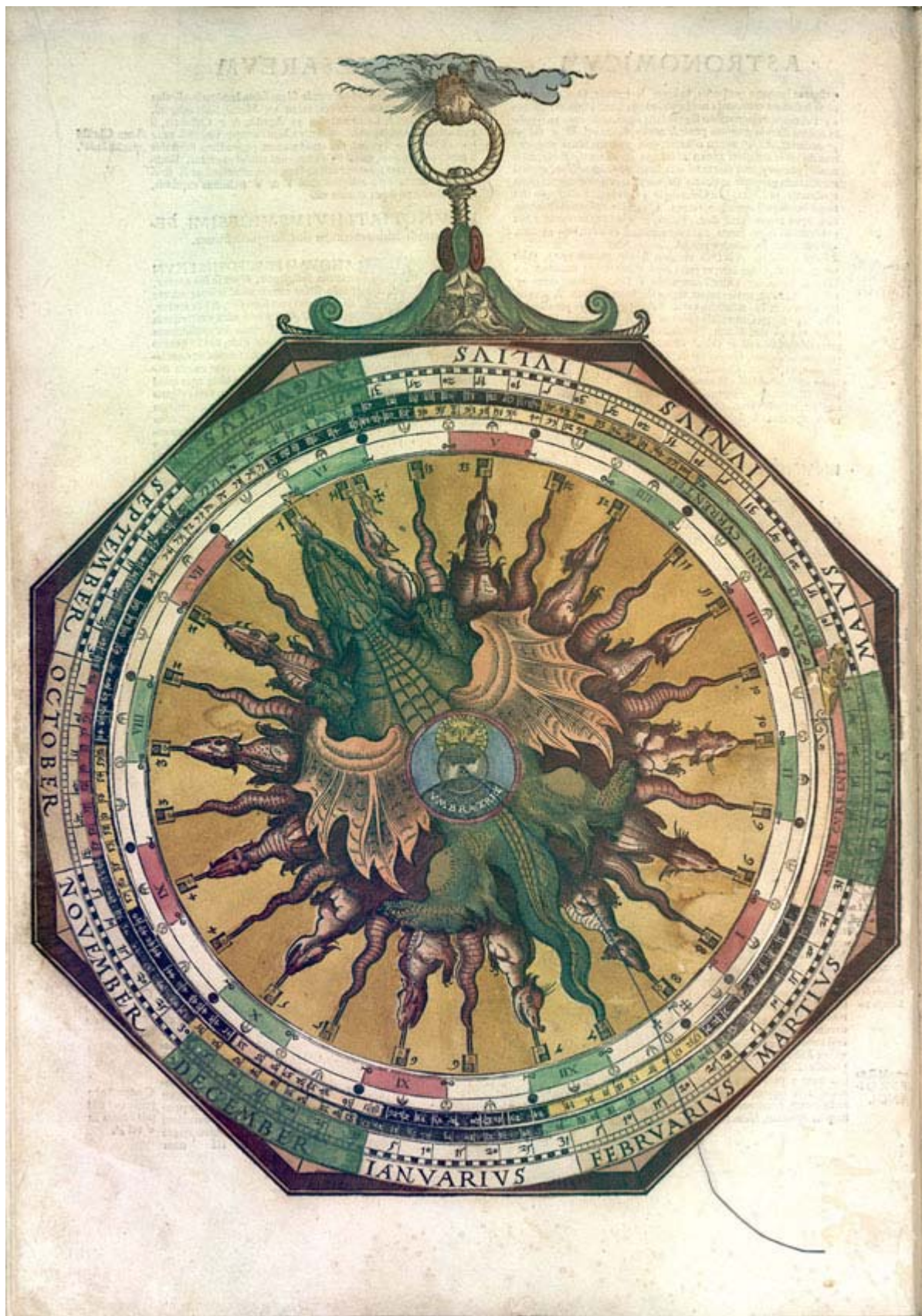


Francesc Tarafa. Crònica dels cavallers catalans Segle XVII.
07 Ms. 84

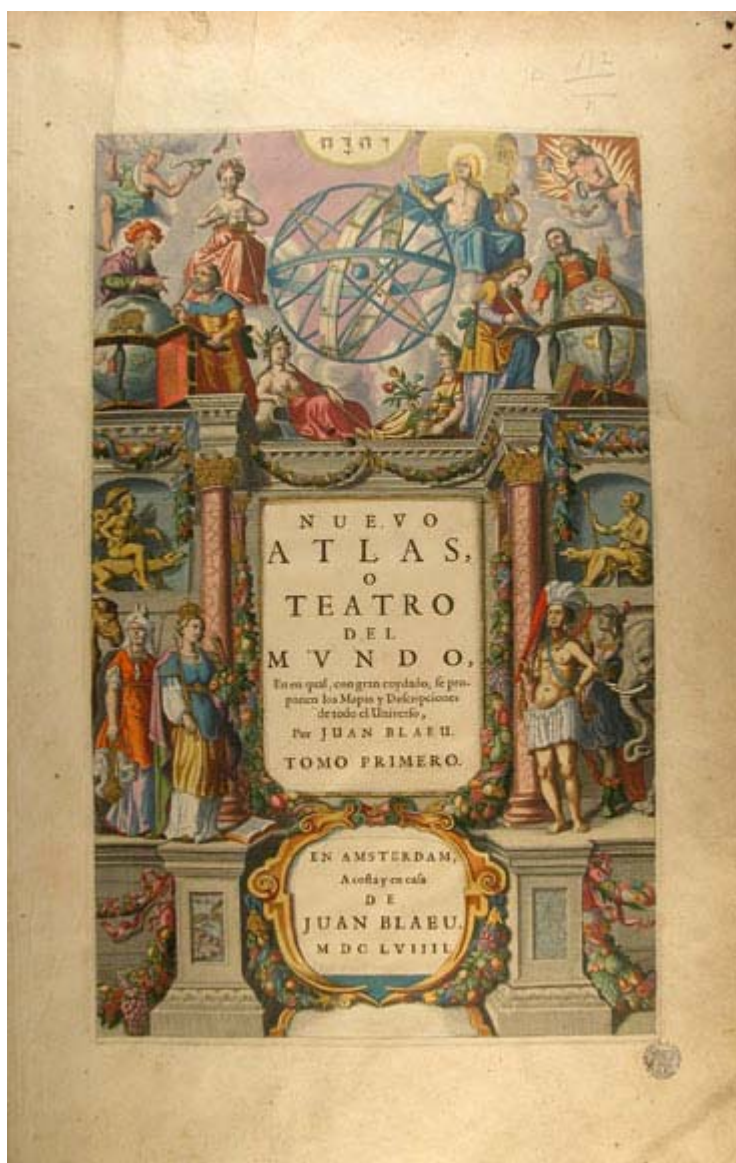


Pere Apià. *Astronomicum Caesareum*. Ingolstadt : P. Apià, 1540.

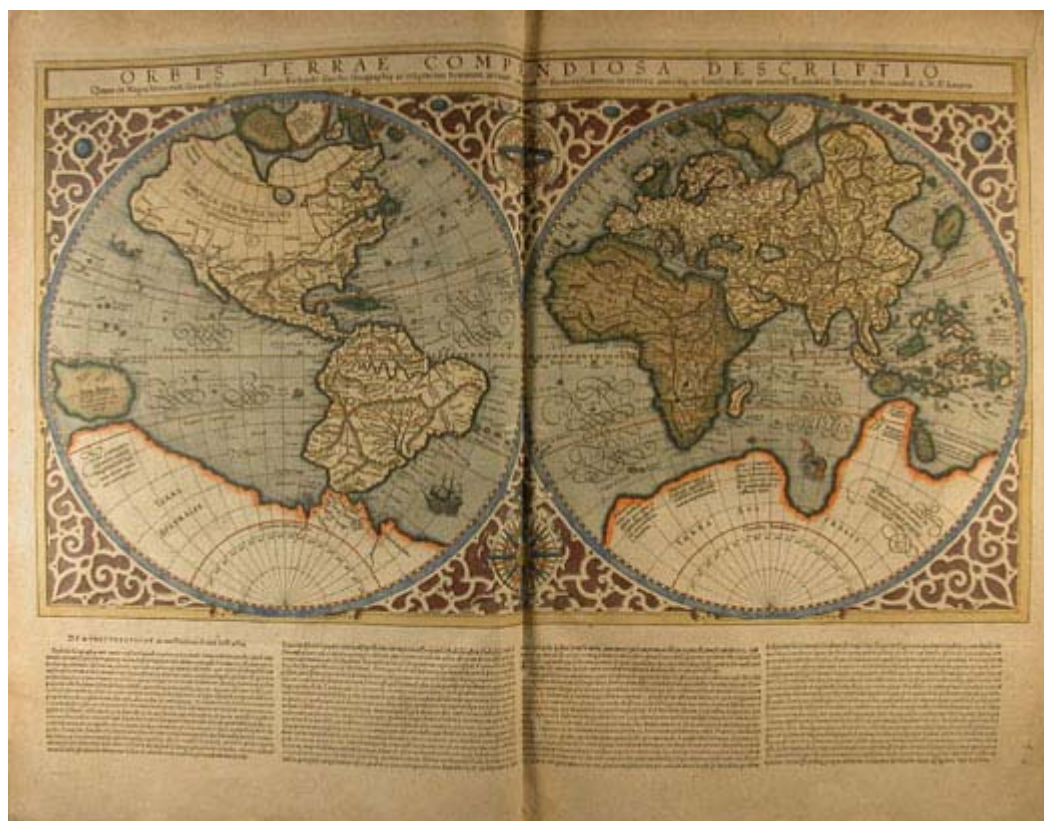
07 B-6/1/1



Willem Janszoon Blaeu. *Nuevo atlas o teatro del mundo*. Amsterdam : J. Blaeu, 1659 V. 1
 07 CM-5004



Gerard Mercator. *Atlas sive cosmographicae meditationes de fabrica mundi et fabricati figura.*
 Düsseldorf : B. Busius, 1602.
07 CM-408



Gart der Gesundheit/Hortus sanitatis. Augsburg : J. Schoensperger, 1487.

07 Inc. 21

Der wirdig meister autema
 in seinem andern buch in de capi
 tel Jaub spricht das dise wur
 wachse in 8 erde geleich de m
 schen an 8 gestalt od bey nahren
 also formieret. ¶ Wölher nicht
 schlaffen müg 8 neme 8 rinden
 diser wurzel vñ stoß die zū bul
 fer vñ müsche darunder frawē
 milch vñ das weiß vō einē eye
 vñ streich dises vñ die schlaff
 8 mensch wirt fast rüwē dauō.
 ¶ Für den geindt auff de haubt
 stoffe die bletet vō alraun vnd
 lege die also gestoffen auff das
 haubt sy heße den geindt zehant
 ¶ Platearius der nitt schlaffen
 möcht 8 neme öle gemachet vō
 alraun dises öle mache also nō
 me 8 öpfel vō dem alraun vnd
 lege die in baum öle vñ lasse
 sy brayßen drey od vier tag dar
 nach seude daz öle vnd seyhe es
 durch ein thüche. Dises öle sch
 miere an die schlaff es hilfft vñ
 machet schlaffen vnd rüwē fast
 wol vñ sundelichen in grossen
 krankhejten darjñ der mensch
 nit rüwen kan. Dises öle benym
 met auch gar grosse hýze von
 dem menschen ¶ Item die rinde
 vō alraun ist fast güt in de erz
 neyen die do dienen zū den augē
 ¶ Platearius diser rinden also
 groß als drey haller gewicht na
 het gehalten für die schame der
 frawen bringet menstreu vnd
 treybet auch auß von jr daz todt
 kñdt. ¶ Item dise rinden ge
 stoffen zū bulfer vnd do genüezt
 mit einem elstier machet schlaf
 fen vnd auch rüwen für alle an

dere kunst. ¶ Item dise wurzel
 gefoten in wein vñnd auch auff
 das gegicht geleget der gelidert
 ist den weeten stollen.

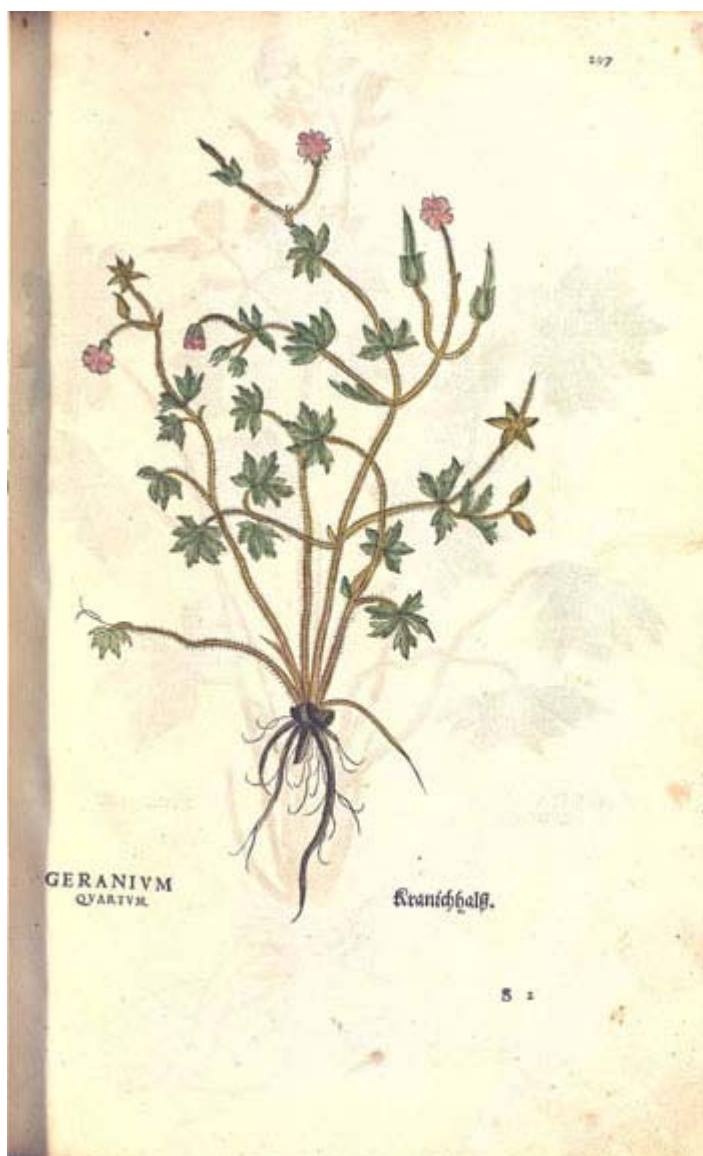


Alraun frawe
Das cc'viii Capitel

Mandraca mulier latine
 ¶ Die meister sprechen gemeyn
 lichlichen das dise alraun hab
 die selbigen tugent mit der erste
 vnd darumb beschreybe ich nitt
 mer davon wam als du auch
 gehörett hast in dem capitel vor
 disem

in vñ pflanzung über alle drey

Leonhart Fuchs. *De historia stirpium*. Basilea : in officina Isingriniana, 1542.
 07 CF-1 - 07 CM-3524



Juan Valverde de Amusco. *Historia de la composicion del cuerpo humano*. Roma : A. Salamanca i A. Lafreri, 1556.

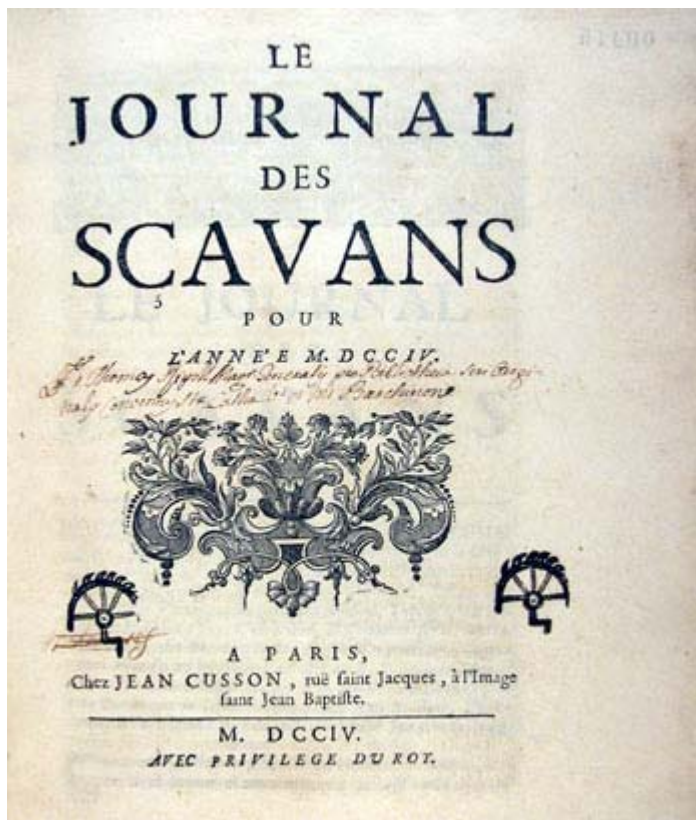
07 B-51/3/2



Joseph-Jerôme Le Français de Lalande. *Art de faire le papier*. Paris : Desaint et Saillant, 1761.
07 1/14



Le Journal des Sçavans pour l'année M.DCCIV. Paris : J. Cusson, 1704.
M-415



Le pitture antiche d'Ercolano e contorni incise con qualche spiegazione. Tomo terzo. Nàpols : Regia Stamperia, 1762.

07 172/1/6



Domenico Fontana. *Della trasportatione dell'obelisco vaticano et delle fabriche di nostro signore Papa Sisto* . Roma : D. Basa, 1590.

07 CM-4141



Annibale Carracci i Simon Guillin. *Diverse figure al nvmero di ottanta, disegnata di penna, nell'hore di ricreatione, da Annibale Carraci, intagliate in rame e cavate dagli originali da Simone Gvilino.* Roma : L. Grigniani, 1646.

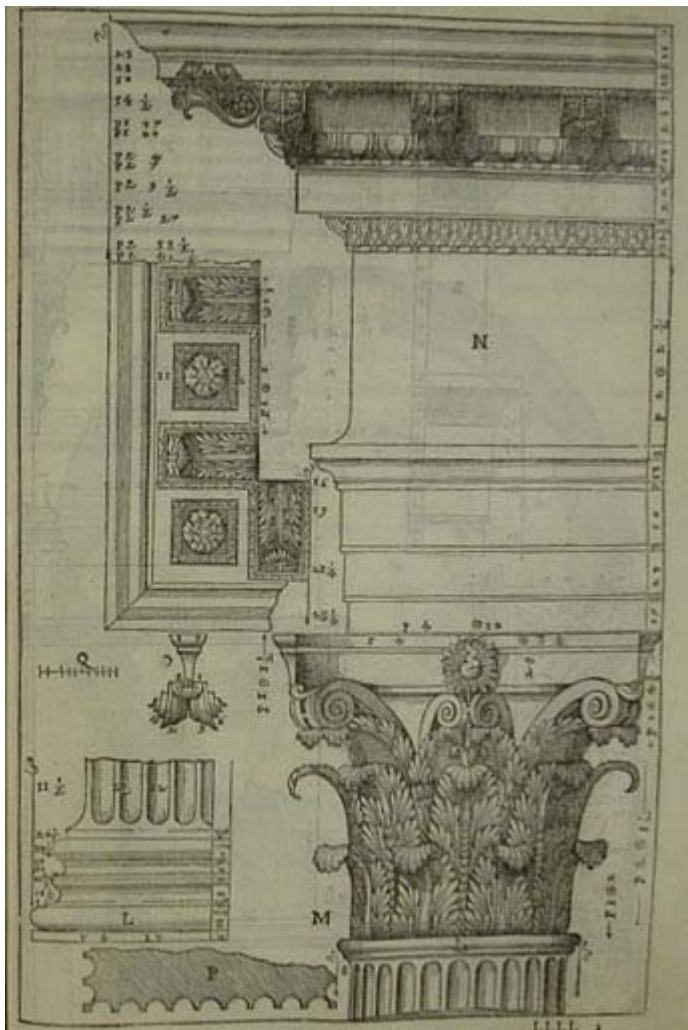
07 C-205/2/12



Joan Miró. *Càntic del Sol*. Barcelona : G. Gili, 1975.
07 BIBL-18



Andrea Palladio. *I quattro libri dell'architettura*. Venècia : D. Franceschi, 1570.
07 CM-3380



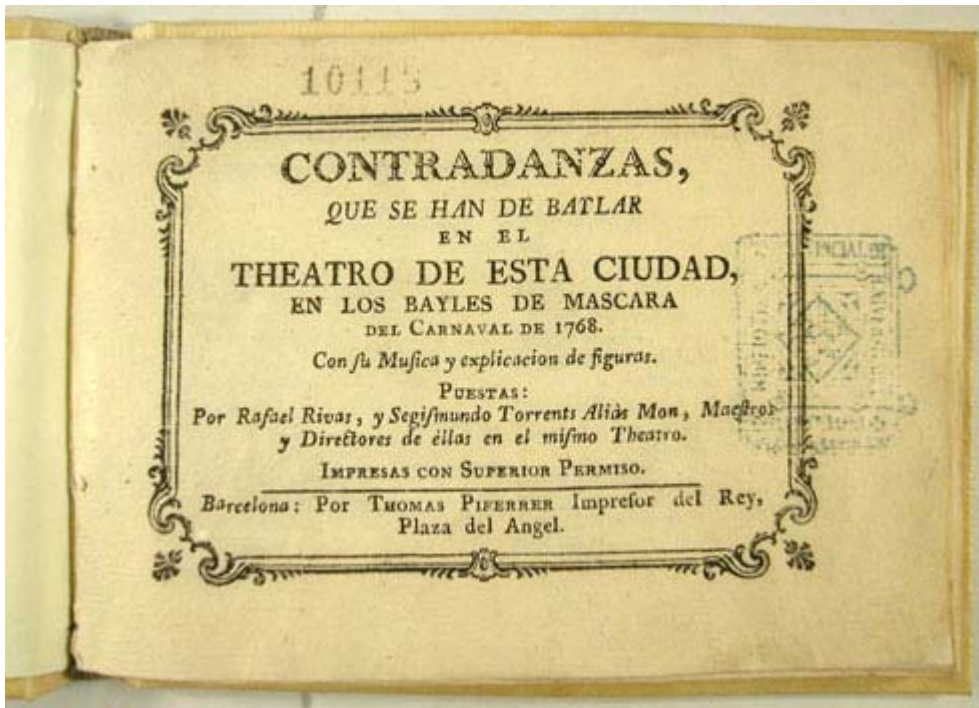
Enriquez de Valderrábano. *Libro de musica de vihuela intitulado silva de sirenas*. Valladolid : F.F. de Córdoba, 1565.

07 CM-4125-3

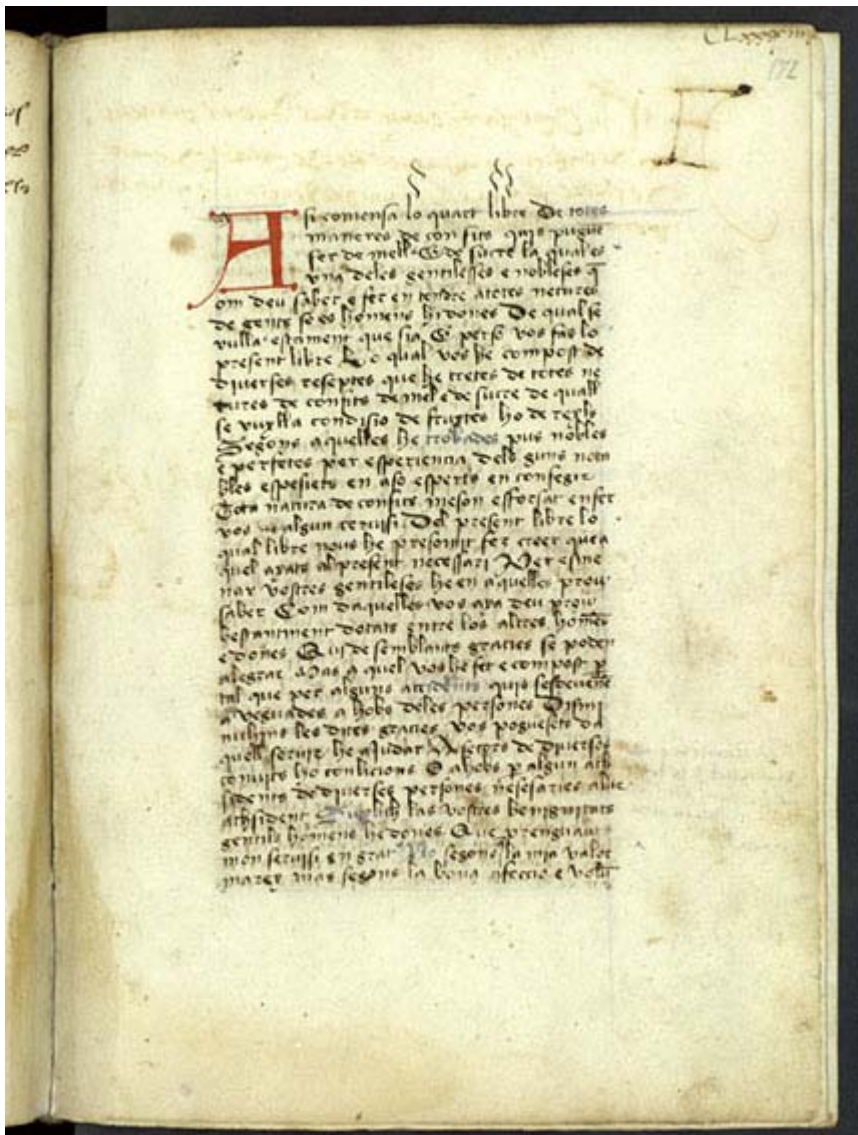


Contradanzas que se han de baylar en el theatro de esta ciudad, en los bayles de mascara del carnaval de 1768 : con su musica y explicacion de figuras ; puestas por Rafael Rivas y Segismundo Torrents. Barcelona : T. Piferrer, 1768.

07 XVIII-1489



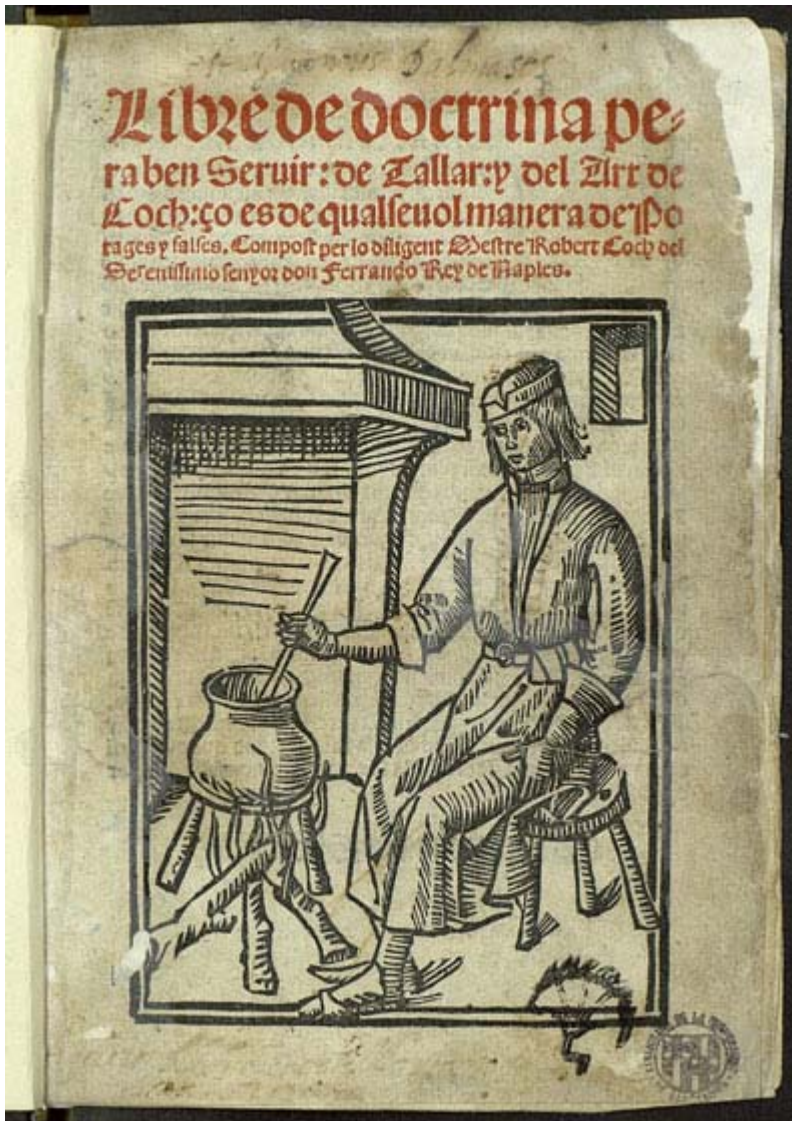
Anselm Turmeda. *Llibre de Sent Soví*. Segle XV
 07 Ms. 68



Hsi comença lo quart libre De totes
 maneres de son fins que pugue
 fer de mell. Et de sobre la qual es
 una de les gentileses e nobleses q
 om deu saber e fer en totes atres maneres
 de gentils homes hi dones De qual se
 vulla estament que sia Et per se vos sia lo
 present libre De qual vos he compost de
 d'unes resses que he cretes de cretes ne
 tires de cretes de mel e de sucre de qual
 se vulla condissio de fruytes ho de resses
 segons aquelles he trobades puz nobles
 e perferes per experientia d'els gents non
 bles espesies en aso esport en congre
 tota natura de congre meson esport en fer
 vos algun creus. Del present libre lo
 qual libre nois he presonit fer crete que a
 quel apare al present necessari. Per sine
 nar vosres gentileses he en aquelles prou
 saber Com daquelles vos ara deu prou
 desantment donis entre los altres homes
 e dones. En de semblants gracies se poder
 alegre adas a quel vos he fer e compost y
 tal que per alguns atres que se feren
 a cretes a hobs de les persones d'uns
 nillins les dres gracies vos pogueren da
 quell crete he ajudar. De cretes de d'unes
 cretes ho conllione. E abobe y algun at
 s'om de d'unes persones necessaries alie
 atres. En d'elles he d'unes d'unes d'unes
 gentils homes he dones. Que vengiam
 men ferus en gran. No segons la una valde
 maner mas segons la bona affecte e velti

Rupert de Nola. *Libre de doctrina pera ben servir, de tallar y del art de coch, ço es de qualseuol manera de potages y salses, compost per lo diligent mestre Robert coch del Serenissimo Senyor Don Ferrando Rey de Naples.* Barcelona : J. Rosembach, v1520.

07 CM-363

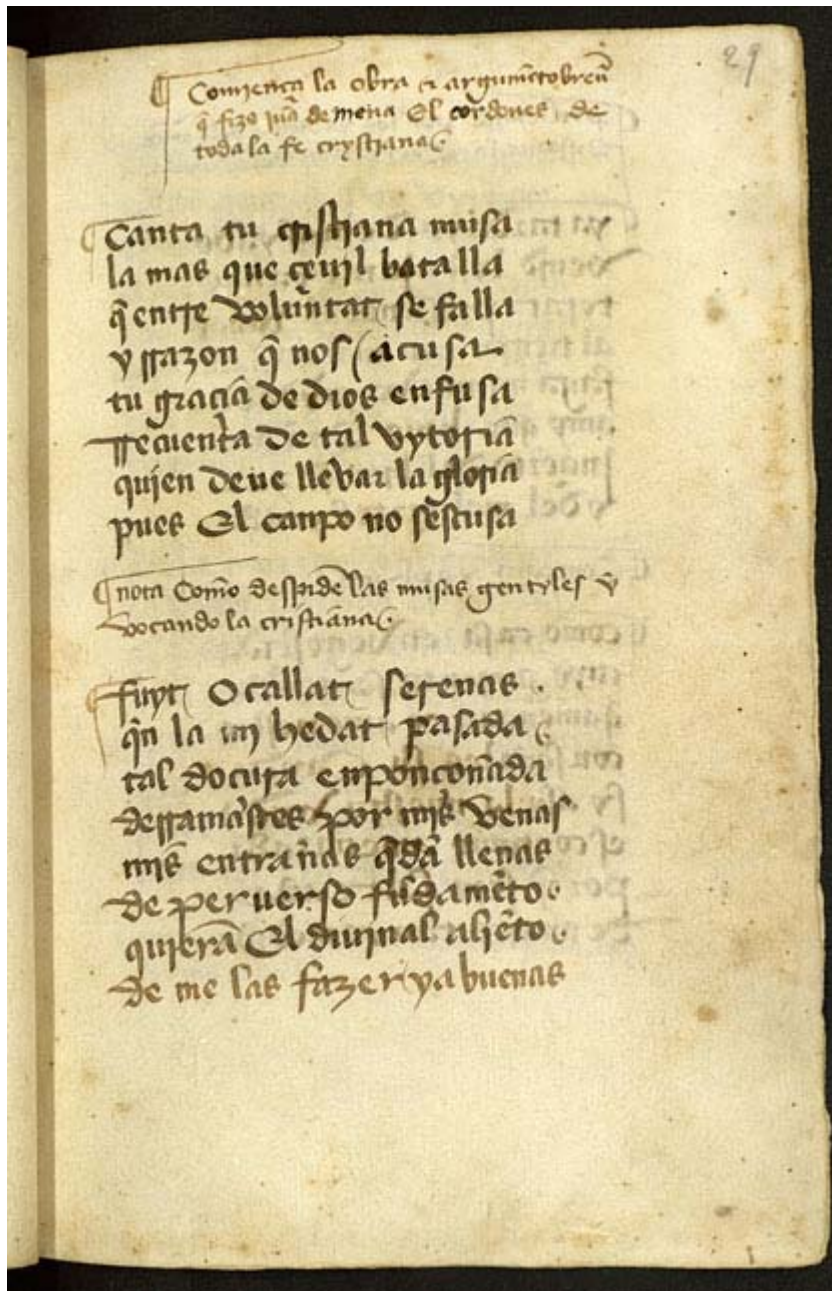


Damiano, d'Odemira. *Libro da imparare giocare a scachi et de belitissimi partiti*. Roma? : principis del segle XVI.

07 B-41/3/31



Cancionero castellano. Siglo XV.
07 Ms. 116



Antonio de la Fay. *Tres famosissimos romances : el primero de la memorable y triunfante victoria que tuuo el señor Don Iuan de Austria contra la armada turquesca en el golfo de Lepanto a siete de octubre, año 1571, el segundo, el presente que embió el gran turco al señor Don Iuan, y el tercero, otro presente que hizo el señor Don Iuan al Turco, con muy sabias respuestas.* Barcelona : G. Margarit, 1623.

07 B-59/3/42-4

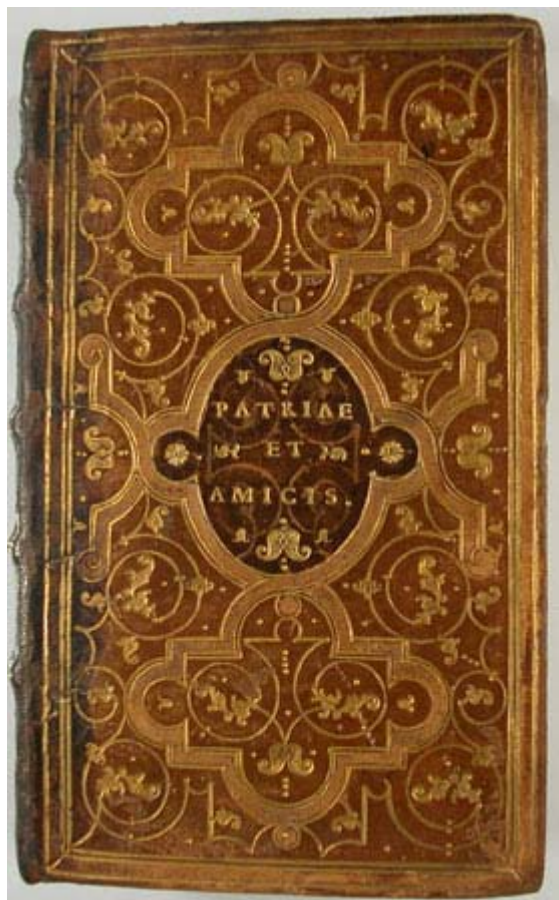


Mîrzâ Muhammad 'Alî Sâ'ib. *Poesia completa [en persa].* Segle XVII.
07 Ms. 1778



Paolo Giovio. *Elogia virorum bellica virtute illustrium veris imaginibus supposita, quae apud musaeum spectantur, in libros septem digesta*. Basilea : 1561.

07 CM-2376



Manoel da Anunciaçao. *Annunciaçoes evangelicas em varios assumptos divididas*. Lisboa : J.A. Plates, 1745.
07 B-42/5/11



Clement XII, Papa. *Butlla confirmant l'erecció i els privilegis concedits pel Rei Felip V a la Universitat de Cervera*. Segle XVIII
07 Ms. 2004



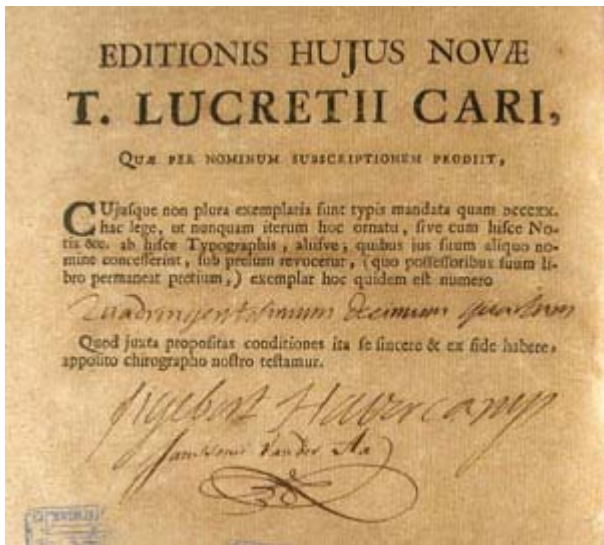
Encyclopédie ou Dictionnaire raisonné des sciences, des arts et des métiers par une société de gens de lettres, mis en ordre & publié par M. Diderot ... & quant à la partie mathématique par M. d'Alembert. Paris : Briasson, 1751-1780. Volum VII de Planches.

07 6/1138



Lucreci. *De rerum natura libri sex*. Leiden : J. Wandelaar, 1725.

07 C-199/3/19



Pere Bohigas. *La Ilustración y la decoración del libro manuscrito en Cataluña : contribución al estudio de la historia de la miniatura catalana*. Barcelona : Asociación de Bibliófilos de Barcelona, 1960-1967. .

07 165/1/17



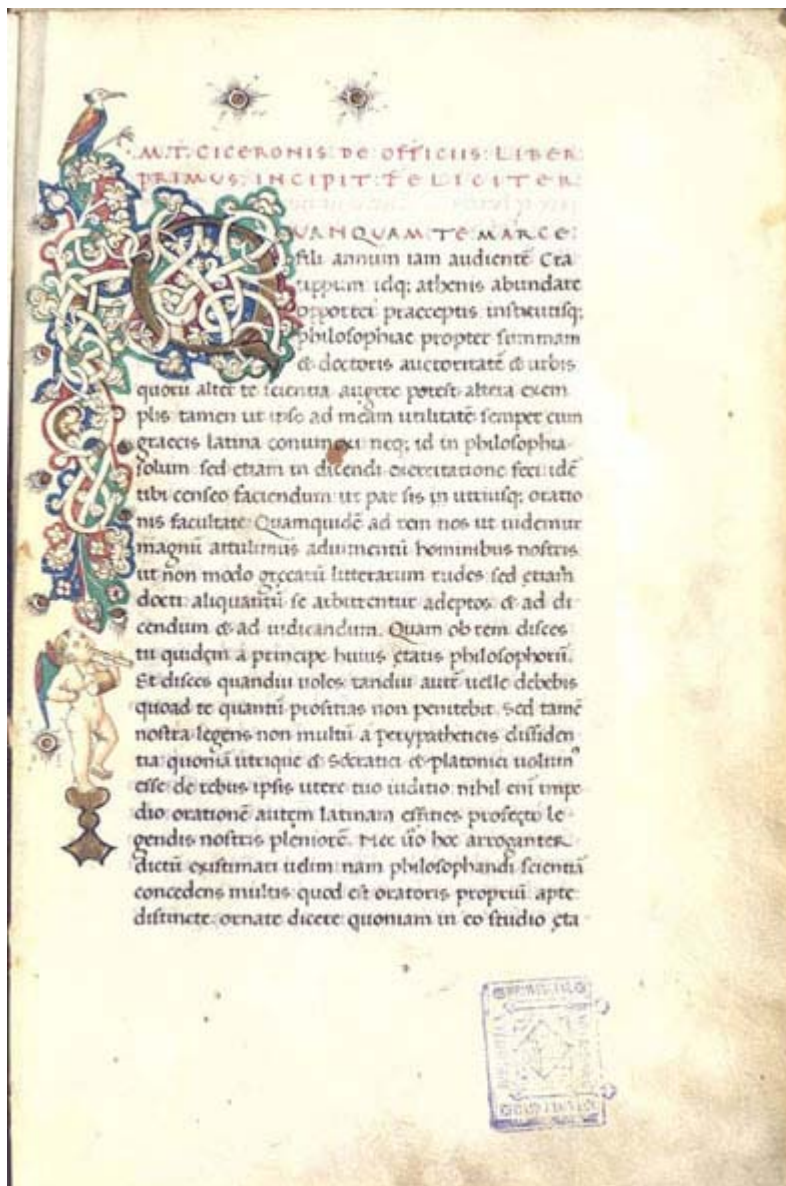
Giambattista Piranesi. *Villa Panfili fuori di Porta S. Pancrazio*. Roma, 1776. Aiguafort.
A-Et-XVIII-Piranesi.1404



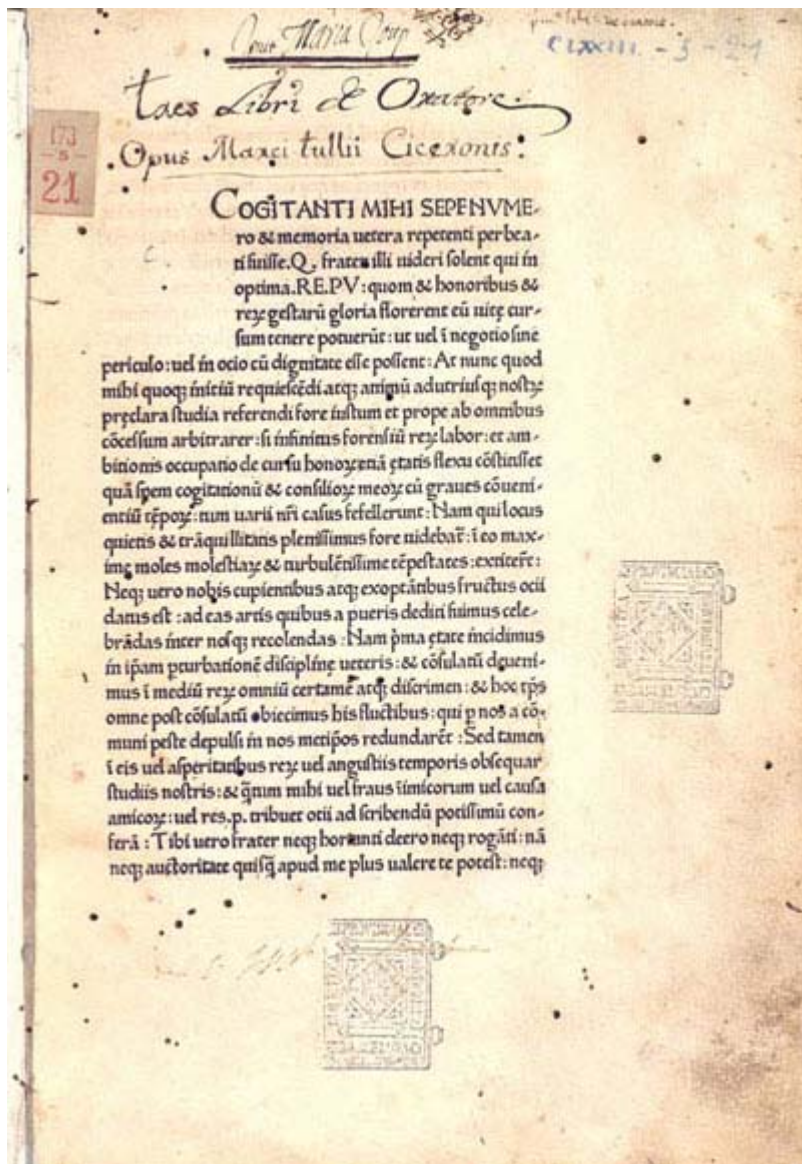
I. El món clàssic i religiós

1. Marc Tul·li Ciceró. *De officiis. De paradoxis. De somno Scipionis*. Segle XIV.
07 Ms. 358
2. Marc Tul·li Ciceró. *De oratore*. Subiaco : C. Sweynheym i A. Pannartz, 1465.
07 Inc. 485
3. Luci Anneu Sèneca. *Opera philosophica*. Nàpols : M. Moravus, 1475.
07 Inc 4. - Inc. 5
4. Publi Virgili Maró. *Opera*. Venècia : V. de Spira, 1470.
07 Inc. 715
5. Eusebi de Cesarea. *De evangelica preparatione*. Segle XV.
07 Ms. 582
6. Hermias Sozomenus. *Cronicae*. Segle XV.
07 Ms. 758
7. *Diurnale*. Segle XV.
07 Ms. 760
8. *Breviarium Ilerdense*. Lleida : H. Botel, 1479.
07 Inc. 582

Marc Tul·li Ciceró. *De officiis. De paradoxis. De somno Scipionis.* Segle XIV.
07 Ms. 358



Marc Tul·li Ciceró. *De oratore*. Subiaco : C. Sweynheym i A. Pannartz, 1465.
07 Inc. 485



Luci Anneu Sèneca. *Opera philosophica*. Nàpols : M. Moravus, 1475.

07 Inc. 4-Inc. 5



Publi Virgili Maró. *Opera*. Venècia : V. de Spira, 1470.
 07 Inc. 715



Eusebi de Cesarea. *De evangelica preparatione*. Segle XV.
07 Ms. 582



Hermias Sozomenus. *Cronicae*. Segle XV.
07 Ms. 758



Diurnale. Segle XV.
07 Ms. 760



Breviarium Ilerdense. Lleida : H. Botel, 1479.
 07 Inc. 582



Dominic dominica inuicem
 iustis. Omnium qui fecer
 nos. Venite adoremus. **Ps**
Primo die quo
 mundus ex
 it condit
 ul quo resur
 gens condi
 tor. nos morte victa libe
 ret. **Q**uis procul torpori
 bus. surgamus omnes oci
 us. et nocte queramus pius
 sicut propheta nouimus.
Nostros preces ut audiat
 suamq; dextram porrigat
 et expiatis sordibus. red
 dat poloz sedibus. **U**t qui
 q; sacratissimo. huius diei
 tempore. horis qetis psal
 lunus. donis beatis mu
 neret. **L**az nunc paterna
 claritas. te postulamus af
 fatz. absit libido sordidus
 omnifq; actus noxi. **N**e fe
 da sit ul lubrica. compago
 nostri corporis. p quam a
 uerem ignibus. ipi creme
 mur acris. **O**b hoc redetor
 quam. ut probra nostra
 diluas. uite perbenius co
 moda. nobis benigne con
 tras. **Q**uo carnis actu ex

ules. effecti ipi celibes. ut
 pistolamur cernui. melos
 canamus glorie. **Q**resta
 pater. **Q**ueste bunn. et Eter
 ne rezum conditor. dicunt in
 matutinis. ab octa. qua caa
 tua. **D**omic ne i ira tua : usq;
 ad dominica in quadagesima
 et ad dominicam. **V**idi dnm
 usq; ad aduentum dni. **hym**
Necte surgentes
 uigilem ocs.
 sep in psalmis
 meditemur.
 atq; uiribus totis domio
 canam; dulciter hymnos
Ut pio regi pariter canē
 tes. cum suis sctis mere
 amur aulam ingredi cel.
 simul et beataz. duere vi
 tam. **P**restet hoc nobis dei
 tas beata. patris et nati
 pariterq; sancti spiritus cu
 ius reboat in omni gloria
 mundo amen. **I**te bunn
 supradice? scilicet. Nocte surge
 tes. et ecce iam noctis. dicunt
 in matutinis a dominica qua
 cantat. **S**capazate: que e pri
 ma dominica ps octa. peccot
 tes: usq; ad dominica. **V**idi
 dnm. **N**ouit domi. **psal**
mus DAVID

II. La terra, el cel i la medicina

9. Jaume I, rei de Catalunya-Aragó. *Crònica o llibre dels fets*. Segle XIV.
07 Ms. 1

10. U. Richental. *Das Concilium, so zu Constantz gehalten ist worden des jars ... MCCCCXIII Jar, Mit allen handlungen in Geystlichen vnd weltlichen sachen Auch was dis mals für Bapst, Kayser, Königsampt ben botschafften oder Legationen der Königreychen, Landen vnd Stetten die zu Costantz erschinen seind mit iren Wappen, Contrafect vnd mit andern schönen figuren vnd gemäl durchaus gezieret*. Augsburg : H. Steyner, 1536.
07 B-41/2/9

11. Francesc Tarafa. *Crònica dels cavallers catalans*. Segle XVII.
07 Ms. 84

12. Pere Apià. *Astronomicum Caesareum*. Ingolstadt : P. Apià, 1540.
07 B-6/1/1

13. Willem Janszoon Blaeu. *Nuevo atlas o teatro del mundo*. Amsterdam : J. Blaeu, 1659. V. 1
07 CM-5004

14. Gerard Mercator. *Atlas sive cosmographicae meditationes de fabrica mvndi et fabricati figvra*. Düsseldorff : B. Busius, 1602.
07 CM-408

15. *Gart der Gesundheit/Hortus sanitatis*. Augsburg : J. Schoensperger, 1487.
07 Inc. 21

16. Leonhart Fuchs. *De historia stirpivm*. Basilea : in officina Isingriniana, 1542.
07 CF-1 - 07 CM-3524

17. Juan Valverde de Amusco. *Historia de la composicion del cuerpo humano*. Roma : A. Salamanca i A. Lafreri, 1556.
07 B-51/3/2

Jaume I, rei de Catalunya-Aragó. *Crònica o llibre dels fets*. Segle XIV.

07 Ms. 1



Ulrich Richental. *Das Concilium, so zu Constantz gehalten ist worden des jars ... MCCCCXIII Jar, Mit allen handlungen in Geystlichen vnd weltlichen sachen Auch was dis mals für Bapst, Kayser, Königsampt ben botschafften oder Legationen der Königreychen, Landen vnd Stetten die zu Costantz erschinen seind mit iren Wappen, Contrafect vnd mit andern schönen figuren vnd gemäl durchaus gezieret.* Augsburg : H. Steyner, 1536

07 B-41/2/9

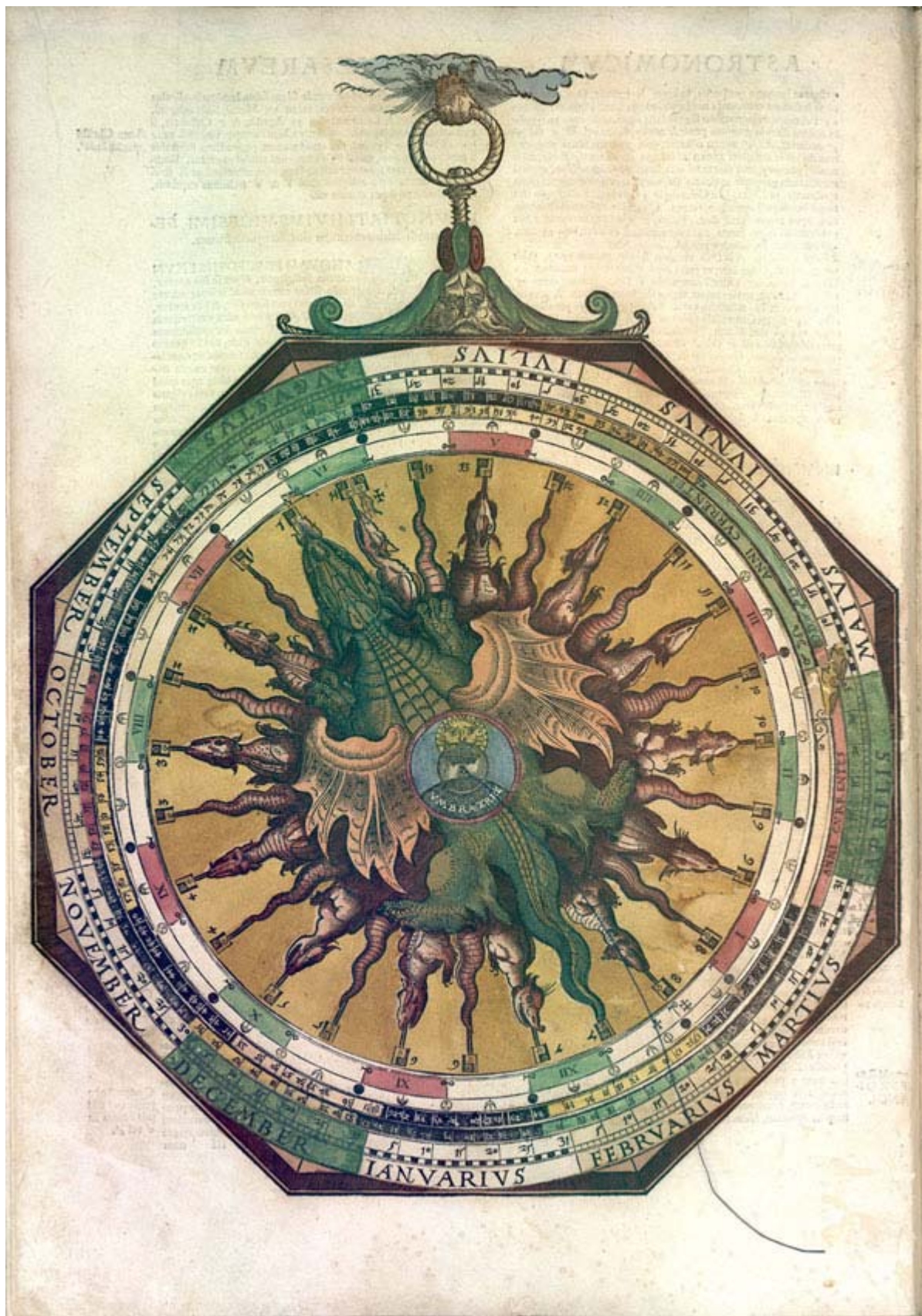


Francesc Tarafa. Crònica dels cavallers catalans Segle XVII.
07 Ms. 84



Pere Apià. *Astronomicum Caesareum*. Ingolstadt : P. Apià, 1540.

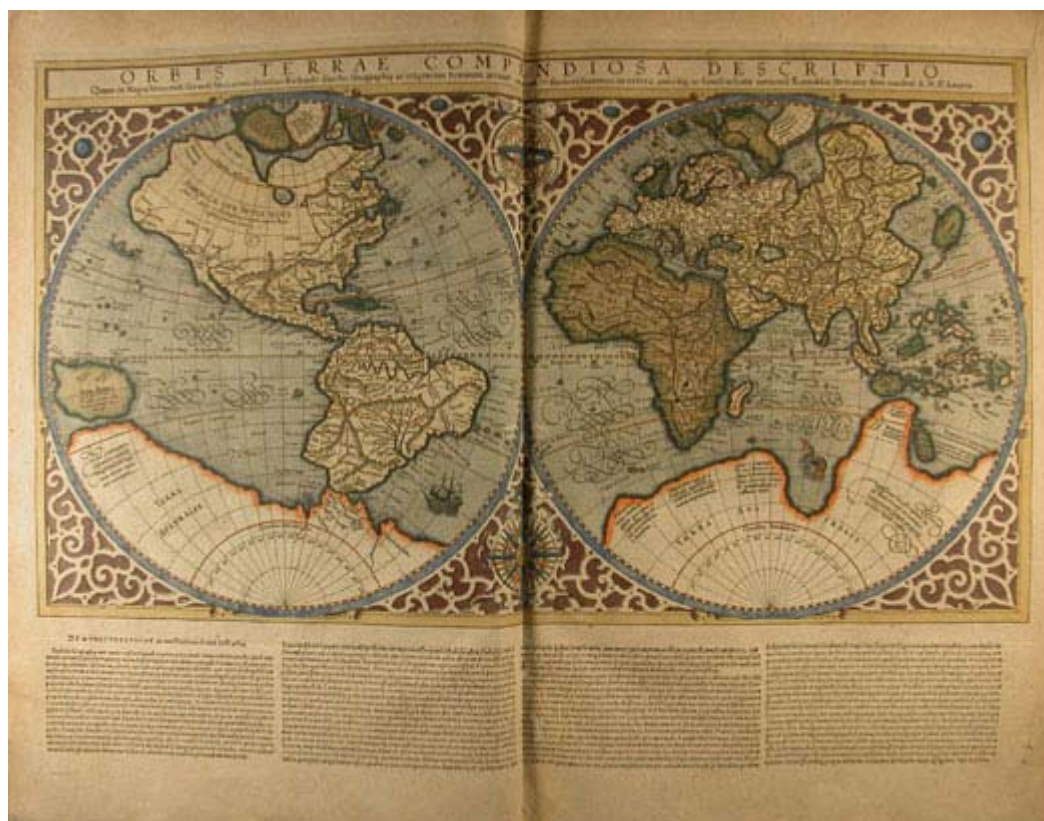
07 B-6/1/1



Willem Janszoon Blaeu. *Nuevo atlas o teatro del mundo*. Amsterdam : J. Blaeu, 1659 V. 1
07 CM-5004



Gerard Mercator. *Atlas sive cosmographicae meditationes de fabrica mundi et fabricati figura.*
 Düsseldorf : B. Busius, 1602.
07 CM-408



Gart der Gesundheit/Hortus sanitatis. Augsburg : J. Schoensperger, 1487.

07 Inc. 21

Der wirdig meyster autema
 in seinem andern buch in de capi
 tel Jaub spricht das dise wur
 wachse in 8 erde geleich de m
 schen an 8 gestalt od bey nahren
 also formieret. ¶ Wölher nicht
 schlaffen müg 8 neme 8 rñden
 diser wurzel vñ stoß die zü bul
 fer vñ müsche darunder frawē
 milch vñ das weiß vō einē eye
 vñ streich dises vñ die schlāff
 8 mensch wirt fast rüwē dauō.
 ¶ Für den geñdt auff de haubt
 stoffe die bletet vō alraun vnd
 lege die also gestoffen auff das
 haubt sy heßle den geind zehant
 ¶ Platearius der nitt schlaffen
 möcht 8 neme öle gemachet vō
 alraun dises öle mache also nō
 me 8 öpfel vō dem alraun vnd
 lege die in baumöle vñ lasse
 sy brayßen drey od vier tag dar
 nach seude daz öle vnd seyhe es
 durch ein thüche. Dises öle sch
 miere an die schlāff es hilfft vñ
 machet schlaffen vnd rüwē fast
 wol vñ sundelichen in grossen
 krankhejten darjñ der mensch
 nit rüwen kan. Dises öle benym
 met auch gar grosse hýze von
 dem menschen ¶ Item die rñde
 vō alraun ist fast güt in de erz
 neyen die do dienen zü den augē
 ¶ Platearius diser rñden also
 groß als drey haller gewicht na
 het gehalten für die sebame der
 frawen bringet menstreu vnd
 treybet auch auß von jr daz todt
 hñdt. ¶ Item dise rñden ge
 stoffen zü bulfer vnd do genüezt
 mit einem elstier machet schlaf
 fen vnd auch rüwen für alle an

dere kunst. ¶ Item dise wurzel
 gesoten in wein vñnd auch auff
 das gegicht geleget der gelidert
 ist den weeten stollen.

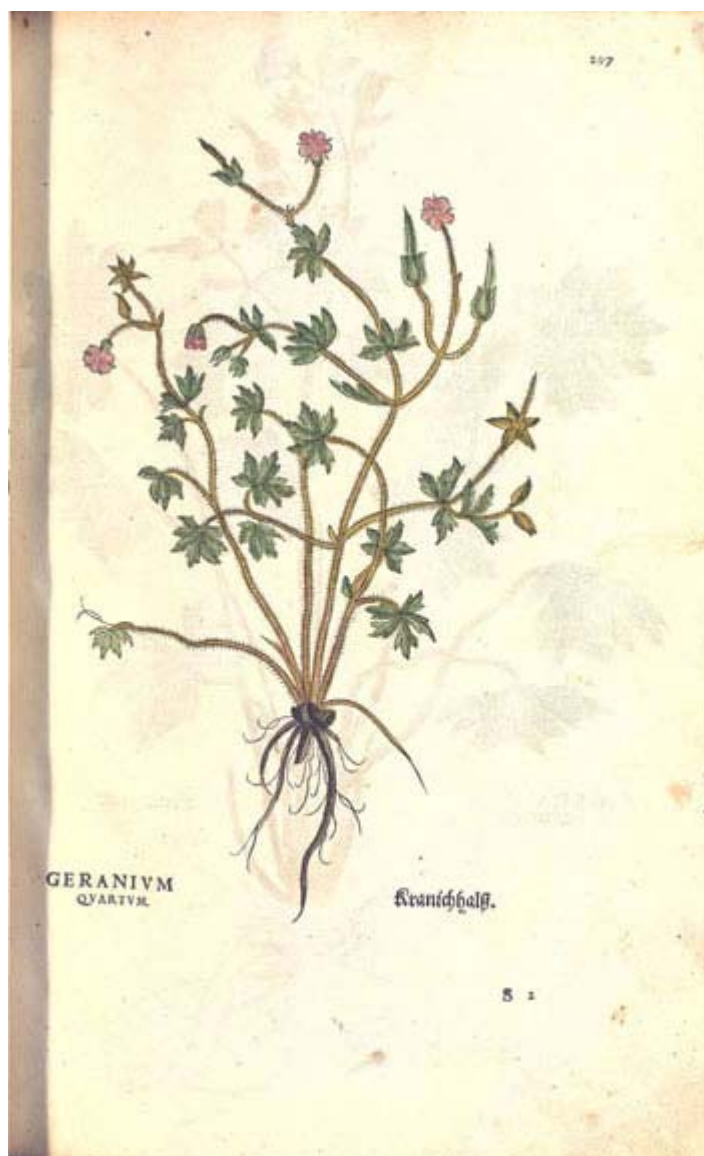


Alraun frawe
Das cc'viii Capitel

Mandraca mulier latine
 ¶ Die meyster sprechen gemeyn
 nighlichen das dise alraun hab
 die selbigen tugent mit der erste
 vnd darumb beschreybe ich nitt
 mer davon wam als du auch
 gehörett hast in dem capitel vor
 disem

in seyn pflanzung über alle drey

Leonhart Fuchs. *De historia stirpium*. Basilea : in officina Isingriniana, 1542.
 07 CF-1 - 07 CM-3524



Juan Valverde de Amusco. *Historia de la composicion del cuerpo humano*. Roma : A. Salamanca i A. Lafreri, 1556.

07 B-51/3/2



III. La ciència i l'art

18. Joseph-Jerôme Le Français de Lalande. *Art de faire le papier*. París : Desaint et Saillant, 1761.

07 1/14

19. *Le journal des Sçavans pour l'année M.DCCIV*. París : J. Cusson, 1704.

07 CM-415

20. *Le pitture antiche d'Ercolano e contorni incise con qualche spiegazione. Tomo terzo*. Nàpols : Regia Stamperia, 1762.

07 172/1/15

21. Domenico Fontana. *Della trasportatione dell'obelisco vaticano et delle fabriche di nostro signore Papa Sisto*. Roma : D. Basa, 1590.

07 CM-4141

22. Annibale Carracci i Simon Guillain. *Diverse figure al nvmero di ottanta, disegnata di penna, nell'hore di recreatione, da Annibale Carraci, intagliate in rame e cavate dagli originali da Simone Gvilino*. Roma : L. Grigniani, 1646.

07 C-205/2/12

23. Joan Miró. *Càntic del Sol*. Barcelona : G. Gili, 1975.

07 BIBL-18

24. Andrea Palladio. *I quattro libri dell'architettura*. Venècia : D. Franceschi, 1570.

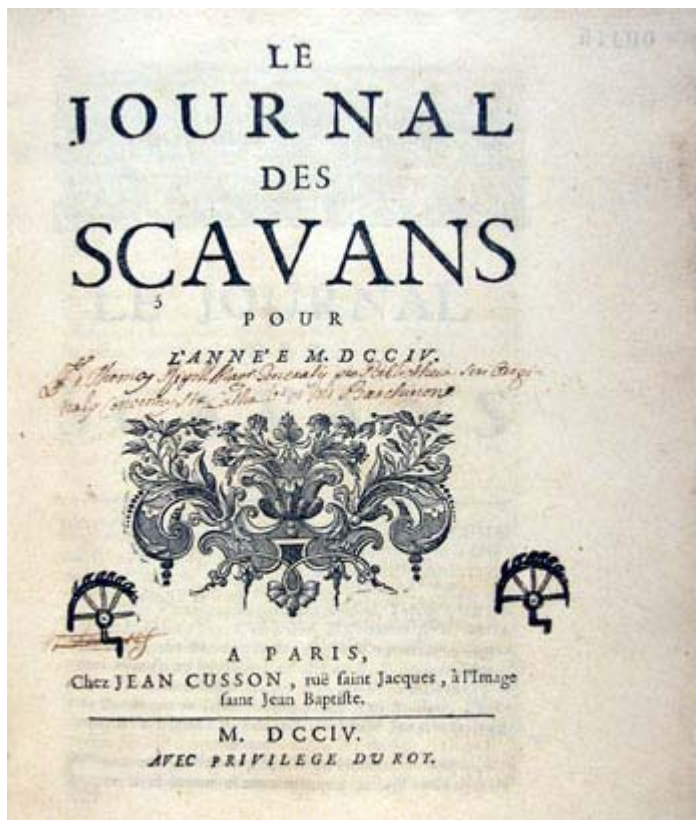
07 CM-3380

Joseph-Jerôme Le Français de Lalande. *Art de faire le papier*. Paris : Desaint et Saillant, 1761.

07 1/14



Le Journal des Sçavans pour l'année M.DCCIV. Paris : J. Cusson, 1704.
M-415



Le pitture antiche d'Ercolano e contorni incise con qualche spiegazione. Tomo terzo. Nàpols : Regia Stamperia, 1762.

07 172/1/6



Domenico Fontana. *Della trasportatione dell'obelisco vaticano et delle fabriche di nostro signore Papa Sisto*. Roma : D. Basa, 1590.

07 CM-4141



Annibale Carracci i Simon Guillin. *Diverse figure al nvmero di ottanta, disegnata di penna, nell'hore di ricreatione, da Annibale Carraci, intagliate in rame e cavate dagli originali da Simone Gvilino.* Roma : L. Grigniani, 1646.

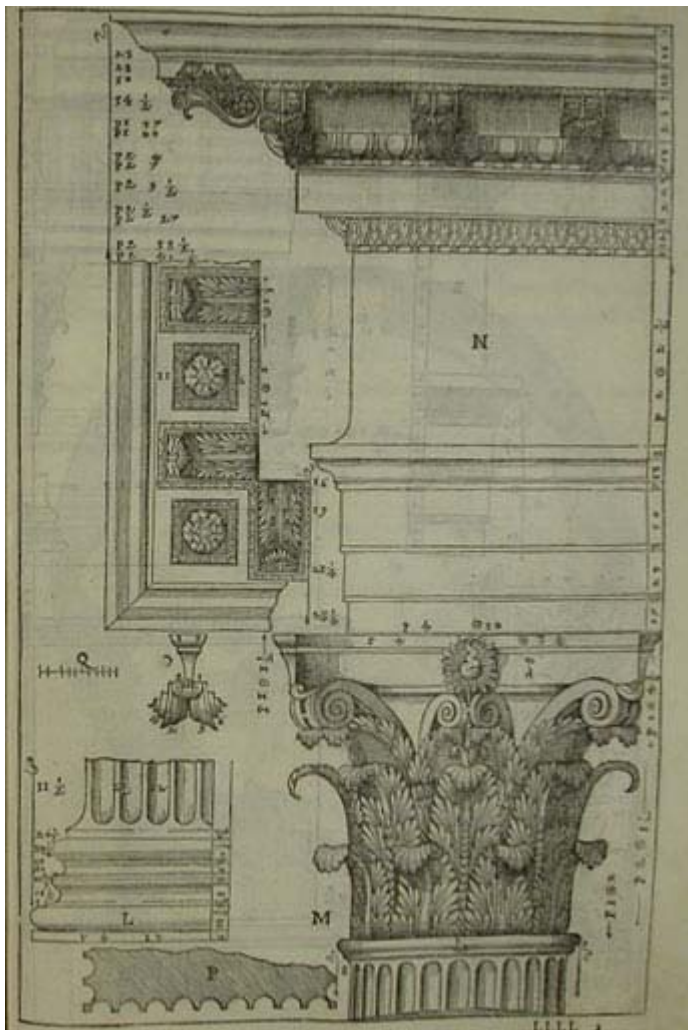
07 C-205/2/12



Joan Miró. *Càntic del Sol*. Barcelona : G. Gili, 1975.
07 BIBL-18



Andrea Palladio. *I quattro libri dell'architettura*. Venècia : D. Franceschi, 1570.
07 CM-3380



IV. El goig de viure

25. Enrique de Valderábano. *Libro de musica de vihuela intitulado silva de sirenas*. Valladolid : F.F. de Córdoba, 1565.
07 CM-4125
26. *Contradanzas que se han de baylar en el teatro de esta ciudad, en los bayles de mascara del carnaval de 1768 : con su musica y explicacion de figuras ; puestas por Rafael Rivas y Segismundo Torrents*. Barcelona : T. Piferrer, 1768.
07 XVIII-1489
27. *Llibre de Sent Soví*. Segle XV.
07 Ms. 68
28. Rupert de Nola. *Libre de doctrina pera ben seruir, de tallar y del art de coch, ço es de qualseuol manera de potages y salses, compost per lo diligent mestre Robert coch del Serenissimo Senyor Don Ferrando Rey de Naples*. Barcelona : J. Rosembach, v1520.
07 CM-363
29. Damiano, d'Odemira. *Libro da imparare giocare a scachi et de belitissimi partiti*. Roma? : principis del segle XVI.
07 B-41/3/31
30. *Cancionero castellano*. Segle XV.
07 Ms. 116
31. Antonio de la Fay. *Tres famosissimos romances : el primero de la memorable y triunfante victoria que tuuo el señor Don Iuan de Austria contra la armada turquesca en el golfo de Lepanto a siete de octubre, año 1571, el segundo, el presente que embió el gran turco al señor Don Iuan, y el tercero, otro presente que hizo el señor Don Iuan al Turco, con muy sabias respuestas*. Barcelona : G. Margarit, 1623.
07 B-59/3/42-4
32. Mîrzâ Muhammad 'Alî Sâ'ib. [*Poesia completa, en persa*]. Segle XVII.
07 Ms. 1778

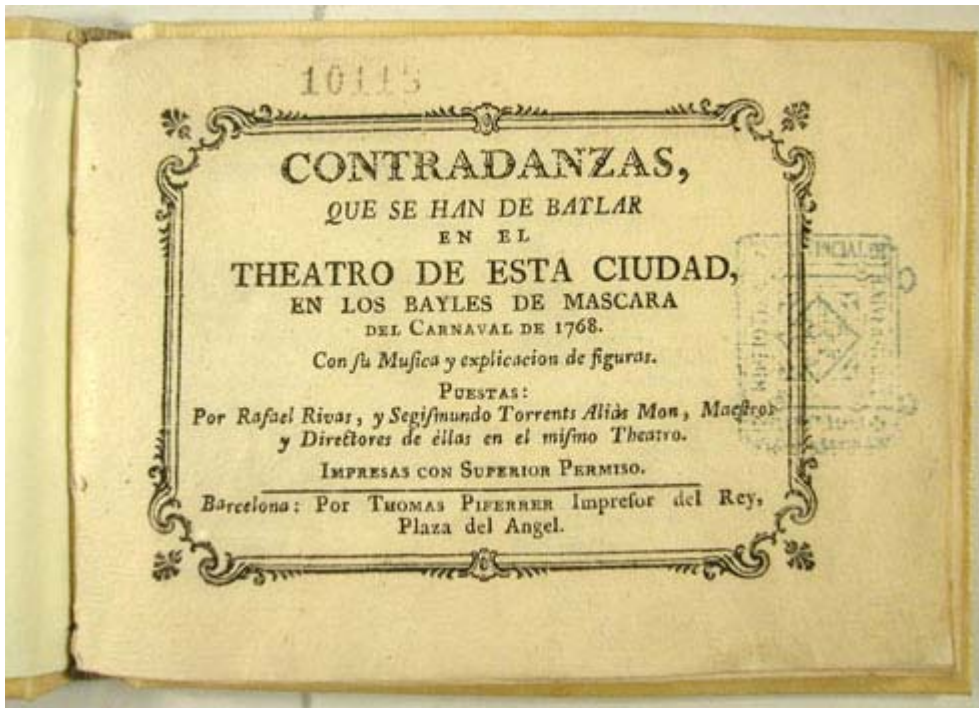
Enriquez de Valderrábano. *Libro de musica de vihuela intitulado silva de sirenas*. Valladolid : F.F. de Córdoba, 1565.

07 CM-4125-3

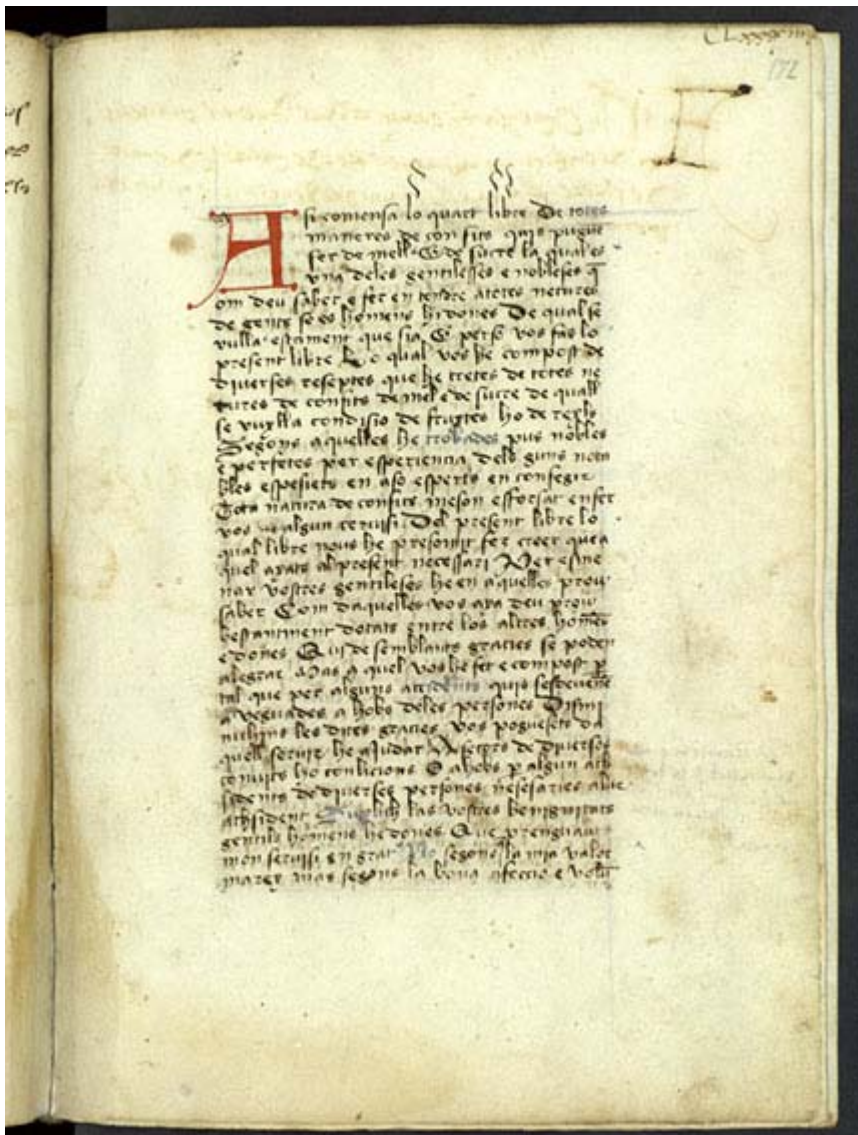


Contradanzas que se han de baylar en el theatro de esta ciudad, en los bayles de mascara del carnaval de 1768 : con su musica y explicacion de figuras ; puestas por Rafael Rivas y Segismundo Torrents. Barcelona : T. Piferrer, 1768.

07 XVIII-1489



Anselm Turmeda. *Llibre de Sent Soví*. Segle XV
 07 Ms. 68



Hsi comença lo quart libre De totes
 maneres de son fin que pugue
 fer de mell. Et de sorte la qual es
 una de les gentileses e nobleses q
 om deu saber e fer en totes artes menes
 de gentils homes hi dones De qual se
 vulla estament que sia Et per se vos sia lo
 present libre De qual vos he compost de
 dretes reserres que he cretes de cretes ne
 tires de consils de mel e de sucre de qual
 se vulla condissio de fruytes ho de reser
 segons aquelles he trobades per nobles
 e per fetes per experientia de les gents non
 bles esperats en als esports en conserre
 tota natura de consils meson esportar en fer
 vos algun consil Del present libre lo
 qual libre nois he presonit fet creter que a
 quel ayats al present necessari Per sine
 nar vosres gentileses he en aquelles prou
 saber Com daquelles vos ara deu prou
 desparament donats entre los altres homes
 e dones Qui de semblants gracies se poder
 alegrar adas a quel vos he fer e compost y
 tal que per alguns articles que se feren
 a reguardes a hobs de les persones d'any
 nullyms les dretes gracies vos pogueren da
 quell ferre he ajudar De certo de dretes
 e mures ho conllions e abobe y algun art
 s'om de dretes persones necessaries alie
 arribden En llibre las dretes beniguntats
 gentils homes he dones Que vengunt
 men feruss en gran No segons la una valde
 maner mas segons la bona affecte e veltu

Rupert de Nola. *Libre de doctrina pera ben servir, de tallar y del art de coch, ço es de qualseuol manera de potages y salses, compost per lo diligent mestre Robert coch del Serenissimo Senyor Don Ferrando Rey de Naples.* Barcelona : J. Rosembach, v1520.

07 CM-363

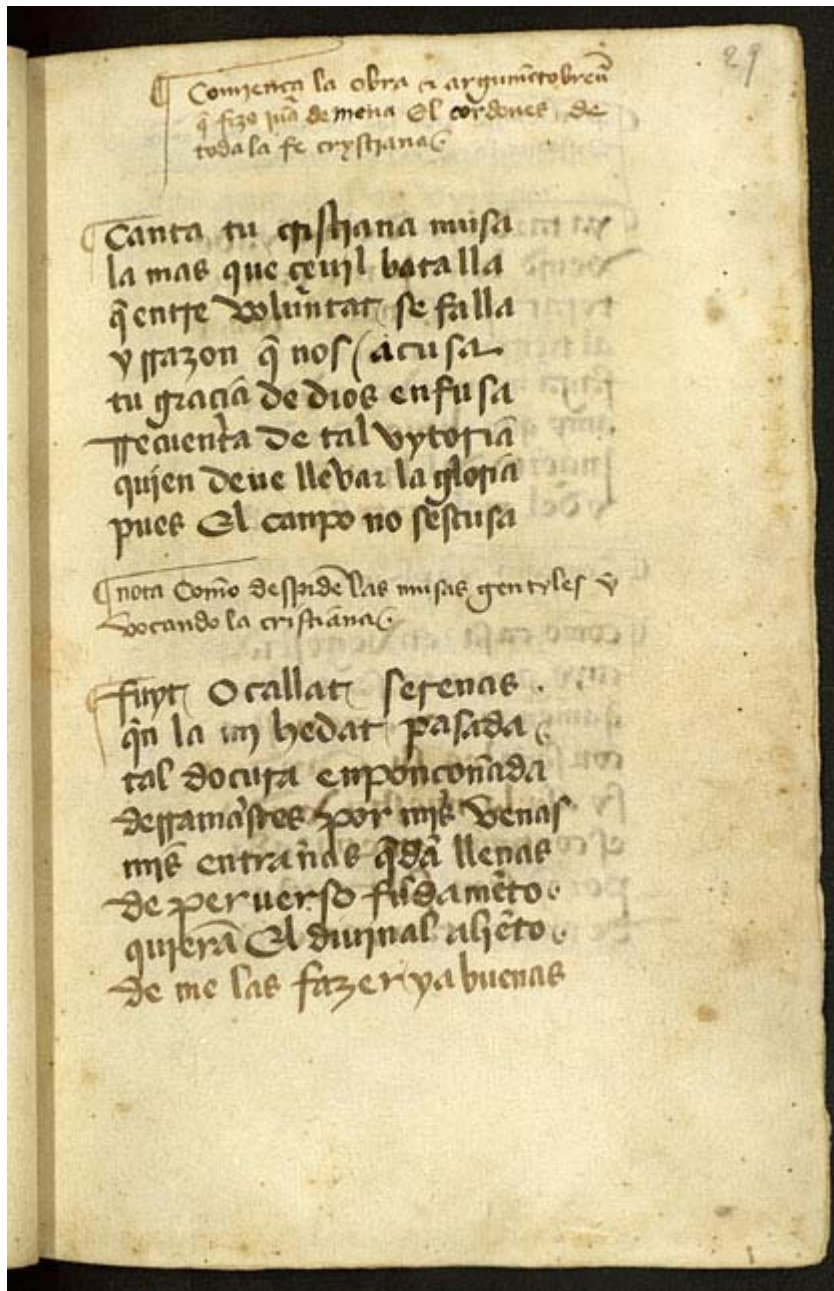


Damiano, d'Odemira. *Libro da imparare giocare a scachi et de belitissimi partiti*. Roma? : principis del segle XVI.

07 B-41/3/31

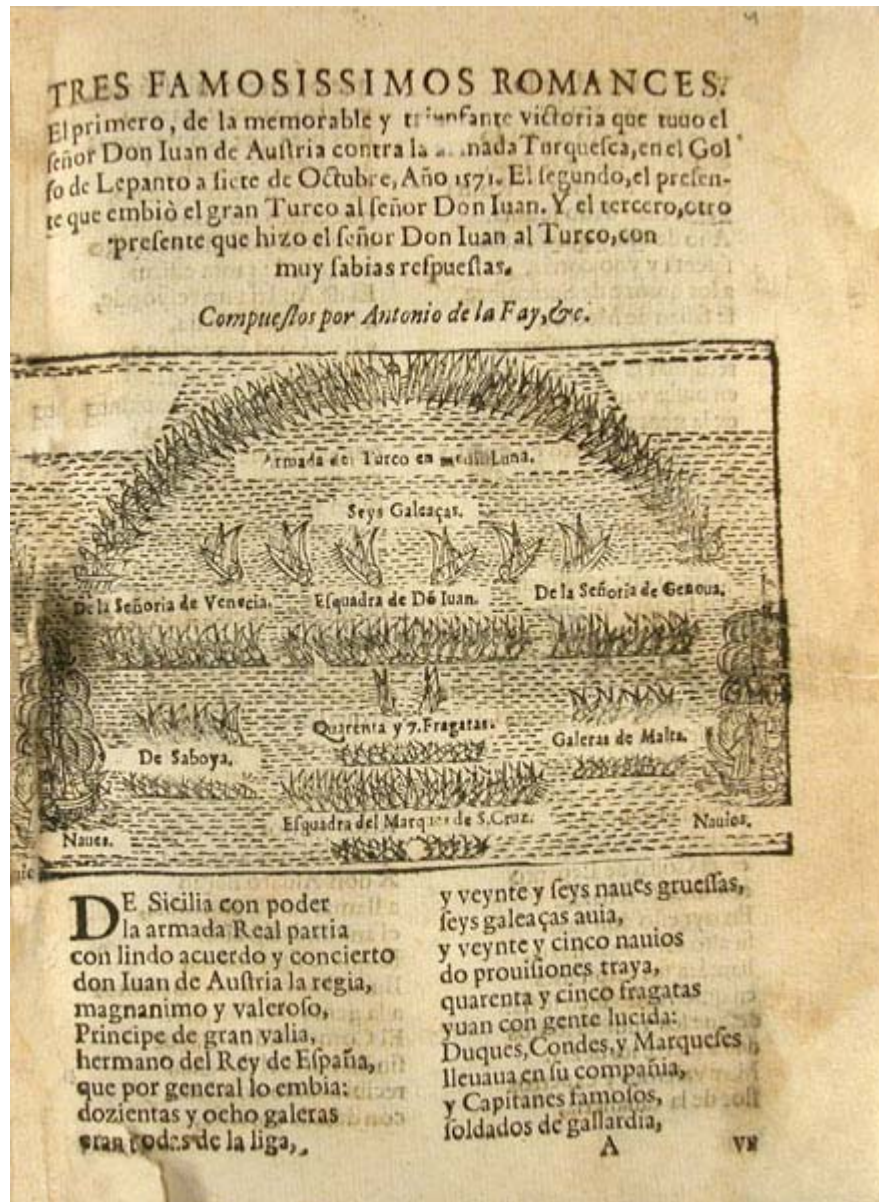


Cancionero castellano. Siglo XV.
07 Ms. 116



Antonio de la Fay. *Tres famosissimos romances* : el primero de la memorable y triunfante victoria que tuuo el señor Don Iuan de Austria contra la armada turquesca en el golfo de Lepanto a siete de octubre, año 1571, el segundo, el presente que embió el gran turco al señor Don Iuan, y el tercero, otro presente que hizo el señor Don Iuan al Turco, con muy sabias respuestas. Barcelona : G. Margarit, 1623.

07 B-59/3/42-4



Mîrzâ Muhammad 'Alî Sâ'ib. *Poesia completa [en persa].* Segle XVII.
07 Ms. 1778

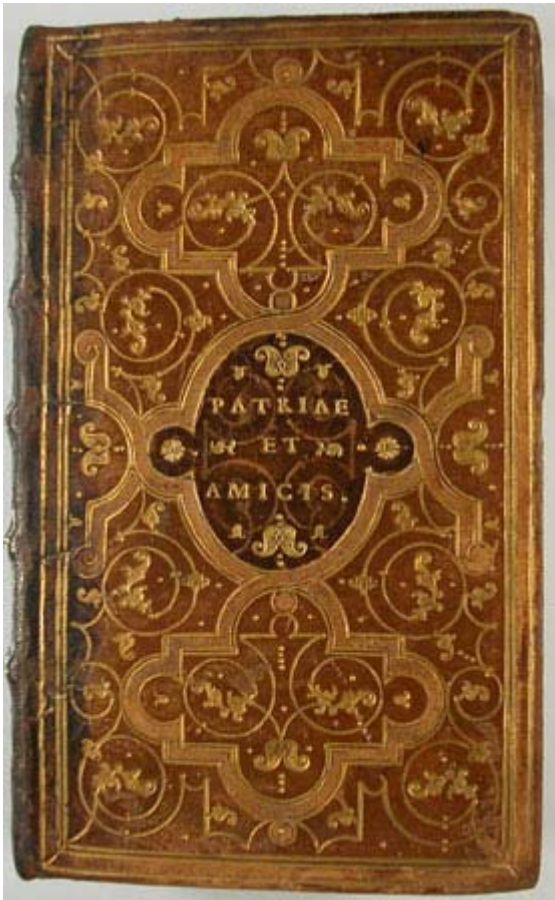


V. Les belles arts

33. P. Giovio. *Elogia virorum bellica virtute illustrium veris imaginibus supposita, quae apud musaeum spectantur, in libros septem digesta*. Basilea : 1561.
07 CM-2376
34. Manoel da Anunciaçao. *Annunçiações evangelicas em varios assumptos divididas*. Lisboa : J.A. Plates, 1745.
07 B-42/5/11
35. Climent XII, Papa. *Butlla confirmant l'erecció i els privilegis concedits pel Rei Felip V a la Universitat de Cervera*. Segle XVIII.
07 Ms. 2004
36. *Encyclopédie ou Dictionnaire raisonné des sciences, des arts et des métiers par une société de gens de lettres, mis en ordre & publié par M. Diderot ... & quant à la partie mathématique par M. d'Alembert*. París : Briasson, 1751-1780. Volum VII de Planches.
07 6/1138
37. Lucreci. *De rerum natura libri sex*. Leiden : J. Wandelaar, 1725.
07 C-199/3/19
38. Pere Bohigas. *La Ilustración y la decoración del libro manuscrito en Cataluña : contribución al estudio de la historia de la miniatura catalana*. Barcelona : Asociación de Bibliófilos de Barcelona, 1960-1967.
07 165/1/17
39. Giambattista Piranesi. *Villa Panfili fuori di Porta S. Pancrazio*. Roma, 1776. Aiguafort.
07 A-Et-XVIII Piranesi 1404

Paolo Giovio. *Elogia virorum bellica virtute illustrium veris imaginibus supposita, quae apud musaeum spectantur, in libros septem digesta*. Basilea : 1561.

07 CM-2376



Manoel da Anunciaçao. *Annunciaçoes evangelicas em varios assumptos divididas*. Lisboa : J.A. Plates, 1745.
07 B-42/5/11



Clement XII, Papa. *Butlla confirmant l'erecció i els privilegis concedits pel Rei Felip V a la Universitat de Cervera*. Segle XVIII
07 Ms. 2004



Encyclopédie ou Dictionnaire raisonné des sciences, des arts et des métiers par une société de gens de lettres, mis en ordre & publié par M. Diderot ... & quant à la partie mathématique par M. d'Alembert. Paris : Briasson, 1751-1780. Volum VII de Planches.

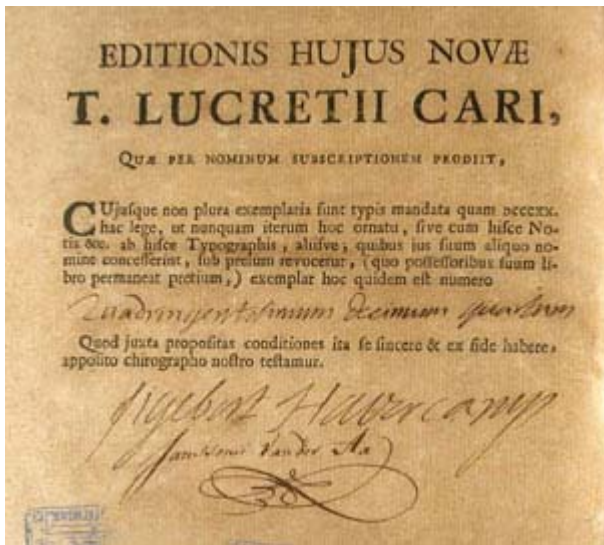
07 6/1138



Imprimerie en Lettres, L'opération de la casse

Lucreci. *De rerum natura libri sex*. Leiden : J. Wandelaar, 1725.

07 C-199/3/19



Pere Bohigas. *La Ilustración y la decoración del libro manuscrito en Cataluña : contribución al estudio de la historia de la miniatura catalana*. Barcelona : Asociación de Bibliófilos de Barcelona, 1960-1967. .

07 165/1/17



Giambattista Piranesi. *Villa Panfili fuori di Porta S. Pancrazio*. Roma, 1776. Aiguafort.
A-Et-XVIII-Piranesi.1404

